Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1800 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 11 februarie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

Forța marelui Stat Sovietic — chezășie a păcii mondiale

SESIUNEA SOVIETULUI SUPREM al U.R.S.S., ale cărei lucrări s-au încheiat la 9 februarie la Moscova, continuă să se situeze în centrul atenției opiniei publice mondiale. Dezbaterile din organul suprem al puterii sovietice au arătat oamenilor de bună credință de pretutindeni, tuturor popoarelor lumii, fermitatea politicii de pace a Uniunii Sovietice, tăria și unitatea de nezdruncinat a statului socialist. Problemele aflate în discuția sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., au suscitat interesul tuturor popoarelor lumii deoarece dezbaterile și hotărîrile luate servesc cauzei întăririi păcii și preîntîmpinării unui nou război.

Discutarea și adoptarea în unanimitate de către sesiunea Sovietului Suprem a bugetului U.R.S.S. pe anul 1955 reflectă politica Uniunii Sovietice care urmărește dezvoltarea continuă a industriei grele, temelia temeliilor economiei naționale, garanția ridicării nivelului de trai al poporului sovietic și creșterii capacității de apărare a Statului Sovietic. In anul 1955, din totalul de 189,6 miliarde ruble alocate pentru finanțarea tuturor ramurilor industriei, 163,6 miliarde ruble vor fi cheltuite pentru dezvoltarea industriei grele. Dezvoltarea industriei grele va determina progresul neîntrerupt al întregii economii naționale sovietice. Deosebit de grăitor pentru dezvoltarea neîncetată a economiei sovietice este faptul că *la sfîrșitul anului în curs industria sovietică va întrece de peste trei ori nivelul producției dinainte de cel de al doilea război mondial.* Nu vor trebui să treacă decît 5-6 ani și de pe ogoarele Uniunii Sovietice se va putea obține o recoltă globală de cereale care va fi de cel puțin 10 miliarde de puduri anual.

Oamenii sovietici sînt vigilenți și conștienți de primejdia pe care o reprezintă pentru pacea omenirii și pentru securitatea Uniunii Sovietice uneltirile și provocările războinice ale agresorilor imperialiști. De aceea bugetul votat de către Sovietul Suprem al U.R.S.S. acordă o deosebită atenție nu numai problemelor legate de dezvoltarea industriei, agriculturii, sau acțiunilor cu caracter social-cultural. Bugetul Uniunii Sovietice prevede un capitol în care sînt stabilite cheltuielile necesare pentru consolidarea forțelor armate ale Uniunii Sovietice, strajă neclintită păcii mondiale.

Bugetul Uniunii Sovietice este un buget al păcii și muncii creatoare, un buget al avîntului neîntrerupt al economiei și culturii sovietice.

In ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților care a avut loc în ziua de 8 februarie a fost dată citirii declarația prin care tovarășul G. M. Malenkov roagă să fie eliberat din postul de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Deputatul N. S. Hrușciov, din însărcinarea Comitetului Central al P.C.U.S. și a Consiliului împuterniciților, a prezentat propunerea ca N. A. Bulganin să fie numit președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Sovietul Suprem al U.R.S.S. a numit în postul de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. pe tovarășul Bulganin, fiu credincios al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, discipol demn al marelui Lenin și unul din cei mai apropiați tovarăși de luptă ai continuatorului operei lui Lenin — I. V. Stalin.

In cuvîntarea rostită în fața Sovietului Suprem, tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a subliniat că guvernul sovietic va duce și de acum înainte neabătut politica elaborată de Partidul Comunist și aprobată cu căldură de poporul sovietic — politică de construire a societății comuniste, de întărire continuă a puterii Statului Sovietic, de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, politică de întărire a păcii și securității. Tovarășul Bulganin a arătat că în domeniul economic guvernul va urma și în viitor cu fermitate linia generală a P.C.U.S. care prevede dezvoltarea prin toate mijloacele a industriei grele. Industria grea asigură dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale — agricultura, industria ușoară și cea alimentară — și constituie prin aceasta izvorul ridicării continue a bunăstării poporului sovietic.

O sarcină din cele mai importante a guvernului sovietic va fi înfăptuirea măsurilor elaborate de Partidul Comunist în vederea dezvoltării agriculturii socialiste.

Tovarășul Bulganin a arătat că cel de al șaselea plan cincinal care urmează să fie elaborat anul acesta va cuprinde sarcinile care stau în fața oamenilor sovietici pentru dezvoltarea economiei naționale în scopul ridicării nivelului de trai al poporului și întăririi capacității de apărare a patriei.

Poporul romîn are deplină încredere că guvernul U.R.S.S. în frunte cu N. A. Bulganin va obține noi și însemnate succese pe drumul construirii comunismului, că va realiza întărirea continuă a puterii Statului Sovietic, că va asigura dezvoltarea industriei grele și va obține pe baza ei, un nou avînt al industriei ușoare, alimentare, dezvoltarea agriculturii, ridicarea bunăstării și a culturii poporului sovietic.

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. a prilejuit o amplă și profundă analiză a situației internaționale. Cuvîntarea tovarășului Bulganin ca și raportul prezentat de către V. M. Molotov dezbat, cu o mare forță de convingere, aspectele esențiale ale situației internaționale actuale, precizînd cu claritate poziția Uniunii Sovietice în problemele care frămîntă astăzi întreaga omenire.

Tovarășul Molotov a arătat schimbarea raportului de forțe pe plan internațional ca urmare a celui de al doilea război mondial. Cel mai important rezultat al războiului a fost constituirea alături de lagărul mondial capitalist, a lagărului mondial al socialismului și democrației. Formarea noului lagăr a devenit posibilă ca urmare a nimicirii fascismului, a slăbirii pozițiilor mondiale ale capitalismului și a avîntului fără precedent a mișcării democratice.

Lanțurile capitalismului sînt rupte acum pe un front larg. Circa jumătate din populația Europei face parte din țări care au pășit pe drumul socialismului. Aproape jumătate din populația Asiei trăiește de asemenea în țări de democrație populară care au părăsit lagărul capitalismului și și-au pus drept țel construirea socialismului.

Amploarea transformărilor petrecute în perioada postbelică se reflectă în mod deosebit în faptul că China cu cei 600 de milioane de locuitori ai săi, a încetat să mai fie o semicolonie și a pornit, sub conducerea încercatului său partid comunist, pe calea democrației populare, devenind o putere al cărei prestigiu mondial este incontestabil. De asemenea, trebuiesc menționate transformări petrecute în țări ca India, Indonezia, Birmania și altele. In momentul de față există țări care din punct de vedere economic sînt în fond legate de sistemul capitalist, dar în problemele relațiilor internaționale ele manifestă preocuparea pentru menținerea păcii și micșorarea încordării internaționale.

Importantele transformări petrecute pe arena internațională în ultimii 10-15 ani nu pot să le regrete decît dușmanii păcii și ai progresului social, reprezentanții cercurilor agresive de dincolo și de dincoace de ocean. Criza generală a sistemului capitalist mondial s-a adîncit. Ea a intrat într-o nouă etapă încă din timpul și datorită consecințelor celui de al doilea război mondial. Cercurile conducătoare ale puterilor occidentale nu vor însă să se trezească la realitate, nu vor să țină seama de faptul că năzuințele popoarelor de a se elibera din cătușele capitalismului sînt legitime.

Cercurile imperialiste agresive visează să obțină restabilirea dominației mondiale a capitalismului. Acestui țel îi este subordonată politica externă a S.U.A., politică îndeobște cunoscută sub numele de politică „de pe poziții de forță".

Politica agresivă a S.U.A. și a țărilor care îi sînt subordonate își găsește oglindirea în crearea de blocuri militar-politice și grupări agresive de tot soiul, precum și în piedicile și măsurile discriminatorii în comerțul internațional. Nu poate să nu atragă atenția atmosfera de isterie războinică creată în S.U.A. precum și faptul că de 5 ani guvernul S.U.A. își menține țara în așa-numita „stare excepțională".

Pașii care au fost făcuți, datorită eforturilor susținute ale Uniunii Sovietice, în direcția micșorării încordării internaționale au întîmpinat împotrivirea înverșunată a cercurilor agresive care urmăresc pe toate căile nu micsorarea acestei încordări, ci agravarea ei. Cursa înarmărilor, crearea a numeroase baze militare de către cercurile agresive americane în jurul Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, încheierea deferitelor pacte militare agresive precum și evenimentele ce se petrec în prezent în Extremul Orient în regiunea insulei Taivan, și care în nici un caz nu pot fi rupte de acțiunile de remilitarizare a Germaniei occidentale, arată limpede țelul spre care țintesc cercurile conducătoare americane — dezlănțuirea unui nou conflict mondial. Amestecul în treburile interne ale Chinei, încercarea de a-i smulge Taivanul, precum și încăpățînarea cu care se încearcă renașterea wehrmachtului hitlerist, crează o situație care are consecințe primejdioase pentru cauza păcii. Trebuie să fie limpede că în cazul în care imperialiștii americani și acoliții lor persevereazǎ pe drumul pe care au pornit și trec la aplicarea planurilor lor ticăloase de aruncare a omenirii într-un război atomic, în fața popoarelor libere, iubitoare de pace se ridică sarcina de a lua măsurile necesare pentru a zdrobi orice încercare de agresiune.

Popoarele din lagărul democrației și socialismului nu pot fi intimidate prin nici un fel de amenințări. Șantajul atomic reprezintă demult unul din cele mai rușinoase falimente ale imperialiștilor. Cercurile agresive ale S.U.A. și-au greșit socotelile atunci cînd credeau că dispun de monopolul absolut al armei atomice. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît în producția armei cu hidrogen oamenii sovietici au obținut asemenea succes încît nu

(Continuare în pag. 4-a)

Cuvîntarea rostită de N. A. BULGANIN,

președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

la ședința din 9 februarie a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 10 (Agerpres) — TASS transmite cuvîntarea rostită de deputatul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la 9 februarie 1955, la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tovarăși deputați!

Mi-ați acordat o înaltă cinste și încredere, desemnîndu-mă președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Vă mulțumesc, tovarăși, pentru cinstea ce mi-ați acordat-o și vă încredințez că voi depune toate eforturile pentru a justifica încrederea Dvs. **(aplauze).**

Dați-mi voie să mă opresc asupra problemelor principale ale activității viitoare a Consiliului de Miniștri.

In primul rînd țin să încredințez Sovietul Suprem că, în întreaga sa activitate, Consiliul de Miniștri va duce și de acum înainte neabătut politica elaborată de partidul comunist **(aplauze)** și aprobată cu căldură de poporul nostru — politica de construire a societății comuniste, de întărire continuă a puterii statului sovietic, de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, politica de întărire a păcii și securității. **(aplauze).**

Infăptuirea unei asemenea politici asigură înflorirea continuă a statului nostru socialist și ridicarea bunăstării poporului. Sarcinii nobile de îmbunătățire prin toate mijloacele a vieții oamenilor muncii îi este subordonată întreaga activitate a partidului comunist și a guvernului sovietic. Baza dezvoltării continue a economiei noastre naționale a fost întotdeauna și rămîne industria grea, a cărei producție depășește în prezent aproape de 3,5 ori pe cea a anului antebelic 1940.

Industria noastră grea, care se găsește pe o înaltă treaptă de dezvoltare, constituie o mare cucerire istorică a partidului comunist și a poporului sovietic. Se știe că industria grea a servit cu cinste cauza construirii socialismului și întăririi independenței patriei noastre. Industria grea este baza capacității indestructibile de apărare a țării și a puterii bravelor noastre forțe armate. Amintiți-vă, tovarăși, de anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Dacă în acea perioadă noi nu am fi dispus de o puternică bază economică — de industria noastră grea — noi nu am fi repurtat victoria asupra dușmanului înarmat pînă în dinți. Industria grea a asigurat libertatea și independența patriei noastre.

Industria grea asigură dezvoltarea tuturor ramurilor economiei noastre naționale — agricultura, industria ușoară și cea alimentară — și constituie prin aceasta izvorul ridicării continue a bunăstării poporului sovietic.

Pentru a dezvolta agricultura, care asigură materiile prime pentru industria ușoară, ea trebuie înzestrată cu tractoare, combine și alte mașini agricole în cantități suficiente. Numai industria grea ne poate furniza toate acestea.

In domeniul dezvoltării industriei grele, noi am urmat întotdeauna și vom urma și de acum înainte indicațiile marelui Lenin și ale continuatorului credincios al operei sale I. V. Stalin. Linia dezvoltării cu precădere a industriei grele, apărată de partid în lupta îndîrjită împotriva dușmanilor de clasă și agenturii lor, a fost confirmată de întreaga desfășurare a construcției socialiste în țara noastră. Ea corespunde intereselor vitale ale statului sovietic și ale poporului nostru. De aceea, în domeniul economic, guvernul va urma și în viitor cu fermitate linia generală a partidului comunist care prevede dezvoltarea prin toate mijloacele a industriei grele. **(aplauze prelungite).**

O sarcină din cele mai importante ale guvernului va fi înfăptuirea măsurilor elaborate de partidul comunist în vederea dezvoltării agriculturii socialiste în scopul asigurării satisfacerii cerințelor mereu crescînde ale populației în ce privește produsele alimentare, și ale industriei în ce privește materiile prime.

O uriașă importanță are în legătură cu aceasta hotărîrea recentei Plenare a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care a trasat sarcina de a se ridica în următorii 5-6 ani recolta anuală de cereale la nu mai puțin de 10 miliarde puduri, iar producția principalelor produse ale creșterii animalelor de peste două ori.

Plenara Comitetului Central al partidului a indicat căile și mijloacele pentru înfăptuirea acestei sarcini a întregului popor. Printre aceste mijloace, alături de sporirea recoltei la hectar și reducerea pierderilor în timpul recoltării, mijlocul cel mai accesibil și rapid este valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite. In anul 1956, suprafața însămînțată pe aceste pămînturi va ajunge la nu mai puțin de 28—30.000.000 hectare. Extinderea în țară a suprafețelor însămînțate cu porumb de la 3—5.000.000 hectare la 28.000.000 hectare constituie de asemenea o foarte mare rezervă a producției de cereale. Sporirea producției de cereale, și îndeosebi a unei culturi atît de productive ca porumbul, va permite rezolvarea radicală a problemei de creare a unei baze furajere pentru creșterea animalelor. Indeplinirea în decurs de 5—6 ani a unor asemenea sarcini grandioase în agricultură este pe deplin realizabilă și stă în puterea țării noastre. Pentru aceasta însă este necesar să se mobilizeze eforturile țărănimii colhoznice, clasei muncitoare, întregului popor sovietic pentru a ridica la un nivel nou, și mai înalt, producția agricolă, pe baza tehnicii celei mai moderne și a metodelor înaintate de muncă de înaltă productivitate, pe care fruntașii noștri din agricultură le stăpînesc la perfecție.

Știrile care sosesc din toate colțurile Uniunii Sovietice arată că oamenii muncii de la orașe și sate aprobă cu căldură hotărîrea Plenarei Comitetului Central și sînt gata s-o traducă în viață. Organele de partid și sovietice trebuie să fie în fruntea luptei pentru îndeplinirea sarcinii întregului popor trasată de Plenara C.C. și să facă la rîndul lor tot ce este necesar pentru ca această sarcină să fie înfăptuită.

Pe baza dezvoltării continue a industriei grele și a avîntului agriculturii se va lărgi producția articolelor de consum popular: îmbrăcăminte, încălțăminte, produse alimentare, **articole de uz casnic și de deservire a cerințelor culturale ale populației.**

Trebuie să acordăm o deosebită atenție dezvoltării științei sovietice, să apropiem și mai mult știința de rezolvarea sarcinilor actuale ale construcției comunismului, să ridicăm și mai mult rolul ei în realizarea progresului tehnic și ridicarea culturii socialiste.

Toate sarcinile menționate de mine în domeniul economiei naționale, precum și sarcinile importante ca dezvoltarea continuă a transportului feroviar, pe apă și a altor genuri de transport, lărgirea construcției de locuințe, dezvoltarea largă a comerțului, precum și îmbunătățirea ocrotirii sănătății publice și dezvoltarea învățămîntului public, își vor găsi o expresie concretă

în cel de al 6-lea plan cincinal care urmează să fie elaborat anul acesta.

Tovarăși deputați! **Sarcina noastră cea mai apropiată în domeniul conducerii economiei naționale este îndeplinirea planului de stat din acest an, ultimul an al celui de al cincilea plan cincinal.**

Potrivit planului de stat de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1955, volumul global al producției industriale urmează să sporească cu peste 9% în comparație cu anul 1954. Anul acesta, producția industrială va spori cu 80% față de cea a anului 1950. Aceasta înseamnă că noi vom îndeplini înainte de termen planul cincinal în domeniul industriei.

Producția industriei grele va crește în proporții și mai mari: în decurs de cinci ani ea va spori cu 84%. Volumul transporturilor feroviare, auto, precum și al celor fluviale și maritime va spori în comparație cu anul trecut.

In agricultură urmează să se desfășoare în acest an o muncă serioasă pentru îndeplinirea hotărîrii Plenarei din ianuarie a Comitetului Central al partidului. Planul prevede o sporire considerabilă a producției de cereale, plante industriale, cartofi, zarzavaturi, carne, lapte, ouă și lînă.

Sporirea resurselor materiilor prime agricole, prevăzută în planul pe anul 1955, va asigura lărgirea continuă a producției articolelor de consum popular, care va crește cu 71% în comparație cu anul 1950.

Anul 1955 va fi anul unei noi ridicări a bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului. Venitul național va spori cu 10% în comparație cu anul trecut. Va crește fondul de salarii ale muncitorilor și funcționarilor, vor spori veniturile în natură și în bani ale țăranilor, se va lărgi construcția de locuințe.

Indeplinirea planului de dezvoltare a economiei naționale în anul curent va cere o mobilizare maximă și o mai bună folosire a rezervelor interne existente ale economiei și o muncă susținută a întregului nostru popor.

Ridicarea continuă a productivității muncii are o foarte mare importanță pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de plan. Ridicarea productivității muncii reprezintă un factor din cele mai importante pentru sporirea producției economiei naționale, reducerea prețului de cost și sporirea acumulărilor. Trebuie să recunoaștem însă deschis că în această chestiune importantă, la noi există lipsuri serioase. Creșterea productivității muncii rămîne în urmă față de sarcinile planului cincinal.

Nu trebuie să uităm, tovarăși, indicațiile lui V. I. Lenin cu privire la importanța hotărîtoare a productivității muncii pentru construirea noii societăți. Trebuie să ținem seama că numai pe măsura sporirii productivității întregii munci sociale putem mări consumul popular.

Multe au fost făcute în țara noastră pentru înzestrarea tehnică și ușurarea muncii, pentru ridicarea calificării oamenilor muncii. Această activitate trebuie continuată și de acum înainte. Trebuie îmbunătățită organizarea muncii în producție și asigurată îndeplinirea și depășirea sarcinii stabilite pentru anul 1955 cu **privire la sporirea productivității muncii, avînd în vedere că această sarcină este o sarcină minimă.**

Rezolvarea sarcinilor economice care stau în fața noastră depinde în mare măsură de larga introducere a tehnicii înaintate în toate ramurile economiei naționale. Realizările noastre în domeniul tehnic sînt de necontestat. Odată cu punerea în funcțiune a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică, proiectată și construită de oameni de știință și ingineri sovietici, țara noastră a făcut un pas real în ceea ce privește folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. După cum s-a mai comunicat, în țara noastră continuă lucrările pentru crearea unor centrale electrice și mai puternice care vor funcționa pe bază de energie atomică.

Oricît de mari ar fi însă succesele noastre în domeniul progresului tehnic, există totuși în această privință, într-o serie de ramuri ale economiei naționale, lipsuri serioase. Multe organizații de cercetări științifice și de proiectare rămîn în urmă în ceea ce privește realizarea unor mașini de mare randament și a unor metode de producție corespunzătoare nivelului actual al tehnicii mondiale, iar întreprinderile — în ceea ce privește însușirea acestora și introducerea lor largă în economia națională. Această situație trebuie îndreptată. Trebuie îmbunătățită activitatea în această direcție a ministerelor, instituțiilor științifice, a inginerilor și tehnicienilor, astfel ca progresul tehnic din țara noastră să cunoască an de an un ritm tot mai rapid. Miniștrii și conducătorii departamentelor trebuie să răspundă pentru îndeplinirea acestei sarcini la fel ca pentru îndeplinirea oricărei importante sarcini de stat.

Una din condițiile pentru succesul construcției economice o constituie rezervele materiale de stat. Rezervele reprezintă puterea noastră, ele întăresc capacitatea de apărare a țării. Ar fi deci o greșeală de neiertat să se slăbească atenția față de această problemă de cea mai mare importanță sau să se cedeze tentației de a se rezolva sarcini secundare, curente pe seama rezervelor de stat. Mărirea rezervelor de stat de materii prime, materiale, combustibil, mărfuri industriale și alimentare este una din principalele sarcini ale noastre.

Partidul duce cu consecvență o politică de dezvoltare economică și culturală multilaterală a tuturor republicilor și regiunilor care fac parte din marea Uniune Sovietică. In ultima vreme, unele ministere au fost transformate din ministere unionale în ministere unional-republicane. In legătură cu aceasta, o mare parte din întreprinderi au trecut din subordonare unională în subordonare unional-republicană. Folosind posibilitățile noi, mai largi, organele sovietice și economice ale republicilor unionale trebuie să îmbunătățească conducerea construcției economice și culturale.

Executarea bugetului de stat pe anul 1955, aprobat de Sovietul Suprem al U.R.S.S., cere din partea tuturor ministerelor, întreprinderilor, șantierelor și organizațiilor economice aplicarea unui foarte sever regim de economii, o atenție de zi cu zi față de problemele reducerii prețului de cost și asigurării acumulărilor stabilite. Avem datoria să obținem perfecționarea și ieftinirea continuă a aparatului de stat și îmbunătățirea muncii sale, desrădăcinînd metodele cancelaristo-birocratice de conducere, ridicînd nivelul muncii organizatorice și răspunderea pentru sarcina încredințată în toate verigile de conducere. Condiția hotărîtoare a perfecționării continue a muncii aparatului este educarea tuturor conducătorilor, mari și mici, în spiritul înțelegerii a tot ce este nou, înaintat, progresist, folosirea pe scară largă a inițiativei maselor oamenilor muncii, desfășurarea largă a criticii și autocriticii.

In toate domeniile muncii noastre de stat, construcției economice și culturale, mai există multe lipsuri a căror înlăturare va cere eforturi considerabile din partea noastră. Deputații care au luat cuvîntul aici pe marginea bugetului de stat au făcut o serie de observații critice juste la adresa ministerelor și departamentelor. Guvernul va studia cuvîntările deputaților și va lua măsurile necesare pentru înlăturarea lipsurilor semnalate de ei.

Tovarăși deputați!

Ieri, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., tovarășul Molotov, a prezentat un raport în fața dumneavoastră. Raportul său conține o analiză justă a actualei situații internaționale și expune cu o claritate deplină politica externă a guvernului sovietic.

Aprobarea unanimă de către deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. a politicii externe a guvernului sovietic confirmă încăodată că ea exprimă interesele fundamentale ale poporului nostru. Această politică corespunde nu numai năzuințelor și aspirațiilor poporului nostru, ci totodată și ale popoarelor din alte țări. Popoarele nu cunosc năzuință mai puternică ca năzuința spre pace. Prin întreaga sa activitate, guvernul sovietic a dovedit și dovedește că el este pentru pace și apără cauza păcii, că el aduce contribuție după contribuție la cauza slăbirii încordării internaționale și întăririi relațiilor normale cu toate popoarele.

In stabilirea relațiilor noastre cu alte state, noi ne călăuzim de năzuința de a contribui la cauza întăririi păcii, respectînd principiul neamestecului în treburile interne ale altor state. Noi sîntem pentru asemenea tratative și urmărim încheierea unor asemenea acorduri cu alte țări, care să ducă la destinderea încordării în relațiile internaționale. Se înțelege de la sine că orice tratative pot fi încununate de succes dacă și cealaltă parte tinde de asemenea spre aceasta. Considerăm că aceasta este singura cale reală în condițiile actuale care **ar putea să dea rezultate pozitive.**

(Continuare în pag. 4-a)

80 DE ANI DE LA NAŞTEREA LUI A. TOMA

Un poet iubit al poporului nostru

Se împlinesc optzeci de ani de la naşterea lui A. Toma, acum, cînd doar puţină vreme ne desparte de dureroasa clipă a pierderii acestui mare fiu al poporului nostru. A. Toma, poet militant, aflat pe poziţiile clasei muncitoare, n-a încetat o clipă să servească poporul, punîndu-i în slujbă toate forţele sale. Luptînd din greu cu foştii stăpîni ai vieţii, ai bogăţiilor şi culturii, fiind supus la tot felul de oprelişti şi privaţiuni, A. Toma a ţinut tot mereu capul sus, a demascat putreziciunea curentelor decadente cu ajutorul cărora încerca burghezia să rupă pe intelectuali de poporul muncitor şi să-i pervertească, a dat un strălucit exemplu de creaţie artistică cu adevărat populară, tinerilor scriitori cu tendinţe progresiste.

Popor, izvor renăscător
De viaţă şi avînturi,
Din tine vin, cu tine merg
Şi cresc a mele cînturi,

spunea el ilustrîndu-şi crezul său poetic şi de viaţă, crez pe care nu l-a trădat niciodată, pe care l-a afirmat întotdeauna cu curaj. Poetul a înţeles să-şi slujească poporul însufleţindu-l la luptă, continuînd în versurile sale cele mai bune tradiţii ale literaturii noastre clasice, păşind cu îndrăzneală pe tărîmurile încă neexplorate ale creaţiei noii noastre literaturi, realist-socialiste, popularizînd operele literaturii sovietice încă din anii de asuprire burghezo-moşierească, traducînd din clasicii literaturii universale. Neuitată va rămîne amintirea lui, a operei ca şi a chipului lui, cu surîsul blînd, gata oricînd să ajute, să sfătuiască, amintirea unui om care „stăruie să se dăruie" asemenea inimii lui Danco a cărui minunată legendă el ne-a tălmăcit-o în versuri.

La Casa Scriitorilor din Capitală va avea loc vineri 11 februarie ora 18,30 aniversarea a 80 de ani de la naşterea poetului Alexandru Toma.

Va conferenţia prof. univ. Ion Vitner.

SEMNAŢI APELUL PĂCII!

Semnaţi Apelul-legămînt!
Eu l-am semnat. De azi eu sînt
Chezaş al Păcii tuturor
Din poli şi pîn'la ecuator.

Il vor semna un miliard,
Şi-l vor nălţa spre cer stindard
Să-ncremenească la New York
Toţi trustmanii cu rît de porc.

Voi, stîrpituri şi stîrpitori
De munci şi rod, de prunci şi flori, —
Un miliard de semnături
Gonesc spre voi cu-atîtea uri!

Atomii-n vine vi se-nchege:
«Atomul-armă»-i scos din lege!
Cei ce-l vor folosi întîi
Lor singuri îşi vor fi călăi.

De orice neam, de orice crez, —
In garda Păcii mă-nrolez.
Vrem pace, muncă — nu măcel,
Răspundeţi vastului Apel!

Femei — surîs de viaţă-n prag —
Ei vor să stingă ce vi-i drag,
Tot ce-aţi sădit, născut, crescut!
Femei — semnaţi — fiţi vieţii scut!

Docheri din ţările slugare,
Zvîrliţi tot armamentu-n mare!
Grevişti cu braţe-ncrucişate,
Aşa războiul îl veţi bate!

Şi vouă, slavă fete sfinte
Ce trenului se zvîrl nainte!
Să treacă peste-atîta viaţă
Fochiştii-fraţi, pălesc, îngheaţă.

Noi din Republica Romînă
Pe noul ei destin stăpînă,
Clădi-vom, morţii împotrivă,
Belşugul stivă lîngă stivă.

Ce-am dezrobit şi ce-am clădit
Vom şti să apărăm cumplit.
«Atomul» taine nu mai are
Nici pentru frontul de-apărare.

E-o luptă de soi nou în lume
Şi-avem stegar să ne îndrume
Cu braţ de-oţel şi fruntea soare,
Pe Stalin sfetnic de popoare.

Pieri-veţi, fauri de război,
Sub potopirea vieţii noi,
Şi-n slujba NOASTRĂ stă atomul —
Dar ca să-nalţe viaţa, omul.

1950, aprilie 13

Creşterea indicelui de folosire a maşinilor

Folosirea maximă a capacităţii de producţie a maşinilor asigură muncitorilor o productivitate mai înaltă a muncii şi duce la reducerea preţului de cost al produselor. La asemenea rezultate se ajunge în urma unei bune organizări a procesului de producţie, a unei înalte discipline în muncă şi a punerii în valoare a tuturor posibilităţilor tehnice ale maşinilor.

La fabrica „Clement Gottwald", se desfăşoară o luptă susţinută pentru ridicarea gradului de folosire a maşinilor.

La secţia scule şi utilaje, indicele de folosire a maşinilor s-a ridicat în luna ianuarie la 94 la sută. Cu toate că fabricarea unei piese în această secţie necesită prelucrarea ei de mai multe ori la aceleaşi maşini, s-a asigurat o continuitate a lucrului care a permis reducerea considerabilă a timpilor morţi. Buna organizare a muncii, la care s-au adăugat aprovizionarea din timp a maşinilor cu materiale şi folosirea integrală a timpului de lucru, au făcut ca această secţie să-şi depăşească planul de producţie pe luna ianuarie cu 6 la sută. La acest succes au contribuit în primul rînd acei muncitori care şi-au însuşit temeinic munca la maşinile la care lucrează. Frezorul Nicolae Ieparu, de pildă, cunoscîndu-şi bine maşina de găurit la care lucrează, şi-a depăşit norma lunară cu 136 la sută. Împărtăşind metodele sale membrilor brigăzii de tineret pe care o conduce, aceştia au dat peste planul lunar cu 120 la sută mai multe scule şi utilaje.

Strungarul Nicolae Tane de la secţia strungărie, valorificînd posibilităţile tehnice ale maşinii sale, cu ajutorul metodelor avansate de lucru, şi-a depăşit norma cu 216 la sută.

Concursurile regionale de schi organizate de A.V.S.A.P.

Duminică 13 februarie se vor desfăşura concursurile regionale de schi, organizate de comitetele regionale ale Asociaţiei Voluntare pentru Sprijinirea Apărării Patriei (A.V.S.A.P.) Schiorii clasaţi pe primele locuri în aceste concursuri, vor participa la concursul republican, ce va desfăşura în zilele de 26 şi 27 februarie la Buşteni.

Traseul concursului republican organizat de comitetul organizatoric central al Asociaţiei Voluntare pentru Sprijinirea Apărării Patriei va fi următorul: Căminul Alpin — Cabana Gura Diham — platoul Munticel. (Agerpres)

NE RIDICĂM ÎMPOTRIVA RĂZBOIULUI ATOMIC!

Semnează oamenii muncii din regiunea Craiova

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). De dimineaţă şi pînă seara pe străzile oraşului Craiova se văd numeroase echipe care merg din casă în casă pentru strîngerea de semnături pe Apelul Păcii de la Viena.

Pînă în prezent peste 4.500 cetăţeni ai oraşului Craiova au semnat Apelul. Cetăţenii de pe strada Nicolae Bălcescu, printre care şi gospodinele Didina Mihăilescu, Bălaşa Dumitrescu, Nistor Voica şi altele au semnat Apelul.

În spitalul unificat de adulţi nr. 1 au fost strînse 924 semnături iar la centrul poligrafic, 284 semnături. Întreg colectivul tribunalului regional Craiova a semnat Apelul Păcii. În oraşul Tg. Jiu s-au strîns numai în 3 zile peste 2800 semnături.

Cînd membrii echipei pentru strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii au ajuns şi la familia lui Costea Gheorghe, ţăran muncitor din comuna Coţofeni, regiunea Craiova, au fost întîmpinaţi de tînărul Ionel, fiul lui Costea. În dimineaţa aceea se sculase de vreme pentru a pune totul la punct, în aşteptarea oaspeţilor. Şi iată-l, explicînd oaspeţilor cum ştie el să-şi întărească semnătura pusă pe Apel.

„Toate uneltele agricole le-am reparat, boii îi îngrijesc bine, sămînţa am curăţat-o, urmez cursul agrozootehnic. Vreau ca primăvara să mă găsească cu toate pregătirile pentru însămînţări făcute. Numai aşa voi contribui şi eu alături de toţi oamenii muncii la realizarea celor 10 milioane tone grîu şi porumb boabe. Ca Ionel al lui Costea gîndesc toţi tinerii dornici de viaţă din comuna Coţofeni. Tînărul Nicolae Gh. Păun a semnat şi el Apelul, şi chiar în ziua aceea a ieşit la arat. Aşa înţeleg tinerii ţărani muncitori din comuna Coţofeni să lupte pentru apărarea păcii. Muncind cu temei, vor obţine în anul acesta mai multe produse agricole pentru bunăstarea oamenilor muncii, pentru întărirea patriei.

In numele vieţii

Toţi cărora le este dragă viaţa, toţi cei care vor să-şi vadă împlinite gîndurile cele mai frumoase îşi pun cu hotărîre semnătura pe Apelul Păcii de la Viena.

Eu sînt responsabila comisiei de femei din raionul Tg. Ocna şi am putut afla năzuinţele de viitor ale multor tinere, muncitoare, gospodine etc. Tinerele vor să-şi croiască un drum luminos în viaţă, să-şi făurească un cămin fericit, muncitoarele doresc să obţină rezultate mai bune în muncă, să dea mai multe produse peste plan, mamele vor să-şi crească copiii mari, să ajungă oameni luminaţi care să-şi slujească cu credinţă patria.

În adunări populare, sau la sfaturi ale păcii femeile îşi spun cuvîntul hotărît împotriva aţîţătorilor războiului atomic, împotriva acelora care vor să transforme în cenuşă tot ceea ce oamenii au creat pînă acum. Alături de toţi oamenii dornici de pace, femeile din raionul nostru nu vor îngădui războiul atomic şi semnează cu încredere Apelul Păcii. Forţa celor ce doresc viaţa e mai puternică decît a acelora din tabăra imperialiştilor, a celor ce vor să semene moartea.

Comisiile de femei din raionul nostru merg din casă în casă să îndemne gospodinele să semneze Apelul Păcii şi al vieţii. Pretutindeni, în cele mai îndepărtate cătune, femeile se împotrivesc războiului şi luptă pentru impunerea păcii.

ANTAL MARIA
responsabila comisiei de femei din raionul Tg. Ocna

Pentru fericirea căminului lor

Jana Badea şi Gheorghe Birou s-au cunoscut cu ani în urmă în Fabrica de Confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Bucureşti. Lucrau amîndoi în acelaşi sector de producţie, la aceeaşi bandă.

La început au fost prieteni, iar mai apoi s-au îndrăgostit unul de altul. Dragostea şi-a urmat cursul şi zilele trecute Jana şi Gheorghe au făcut noul pas în viaţă — căsătoria.

Cîte visuri îndrăzneţe nu şi-au plănuit ei doi. Vor să muncească, să-şi facă o casă, să aibă copii care să crească, să înveţe în linişte, nestingheriţi de urgiile războiului. Părinţii, fraţii şi prietenii lor ciocnind cu ei paharul cu vin în ziua nunţii, le-au urat ani mulţi şi căsnicie fericită.

S-a întîmplat ca în prima zi a tinerei familii Birou, ziarele să publice, ca şi în alte zile, articole despre protestul poporului nostru şi al popoarelor lumii împotriva pregătirilor războiului atomic de către imperialişti. Le-au citit şi soţii Birou. Voinţa lor se alătură voinţei tuturor tinerilor şi oamenilor cinstiţi din întreaga lume, care doresc să-şi realizeze visurile lor.

Pentru interzicerea războiului atomic soţii Birou şi-au pus alături de muncitorii de la Fabrica de Confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" semnăturile pe Apelul Păcii de la Viena. Sînt printre primele lor semnături, după semnăturile de pe declaraţiile de căsătorie făcute la Sfatul Popular.

Lupta pentru apărarea păcii, pentru interzicerea războiului atomic, soţii Birou o înţeleg nu numai prin faptul că au semnat Apelul de la Viena, ci în acelaşi timp semnăturile trebuiesc întărite prin sporirea zilnică a roadelor muncii lor.

Brigada 162 din sectorul 6 — sector al tineretului, de pildă, unde Gheorghe Birou este instructor cu munca de calitate, reuşeşte să-şi îndeplinească planul şi să dea produse de calitate superioară. Zilnic această brigadă căpătînd ajutorul tînărului Gheorghe Birou, depăşeşte planul de calitate cu 2 la sută.

Şi Jana Birou care lucrează în brigada utemistă nr. 2 din sectorul 7 se străduieşte să-şi întărească semnătura dînd produse de calitate superioară, luptînd pentru întărirea disciplinei în muncă. Semnăturile lor, întărite prin rezultatele obţinute în producţie sînt un puternic avertisment dat aţîţătorilor războiului atomic, o mărturie a încrederii lor în viaţă, în viitor.

M. OPREA

Pentru viitorul oraşului nostru

Citind Apelul Consiliului Mondial al Păcii în care se cheamă popoarele la lupta împotriva pericolului ce planează asupra omenirii ca urmare a planurilor nebuneşti de dezlănţuire a unui război atomic de către imperialişti, sînt hotărît ca şi de aci înainte să contribui prin munca mea la lupta nobilă de impunere a păcii, pentru a face ca viaţa să triumfe asupra războiului.

Ca preşedinte al sfatului popular al oraşului Piteşti, ca gospodar al acestui centru de regiune, nu pot să fiu de acord cu cei ce organizează distrugerea oraşelor, a centrelor culturii şi monumentelor.

Pînă în urmă cu ani, oraşul Piteşti figura pe harta ţării ca un simplu oraş de provincie, semi agricol. În timpul ultimului război a cunoscut oroarea bombardamentelor făcute de avioane americano-engleze. S-au schimbat însă acele timpuri. Piteştiul de astăzi nu se mai aseamănă cu cel de ieri. Construirea a numeroase fabrici, clădiri, locuinţe pentru muncitori, au trezit oraşul la o viaţă nouă, tumultuoasă. Oamenii muncii din Piteşti, constructorii, muncesc cu avînt patriotic pentru a face din oraşul lor un oraş înfloritor, mai frumos ca oricînd. În prezent se construieşte clădirea nouă a Teatrului de Stat, se amenajează cel mai frumos parc al oraşului, parcul de cultură şi odihnă „Vasile Roaită" iar Casa de Cultură se află în reparaţie generală. De asemenea, se construiesc noi întreprinderi. Trustul nr. 6 Construcţii va da în curînd în folosinţă numeroase apartamente pentru 300 de familii de muncitori etc.

Cum să nu iubeşti această viaţă minunată, plină de conţinut, în care munca pentru binele omului, pentru fericirea lui este temelia activităţii noastre de zi cu zi. Muncim cu entuziasm, convinşi că toate eforturile acestea sînt îndreptate spre bunăstarea celor ce muncesc. Pentru viaţa minunată, pentru liniştea căminelor noastre am semnat Apelul de la Viena, încrezător că popoarele vor şti să zădărnicească planurile odioase ale celor care fac atîta vîlvă în jurul războiului atomic.

JIGA ION
preşedintele sfatului popular al oraşului Piteşti

Poporul nostru îşi exprimă voinţa de a apăra pacea

Mii de cetăţeni îşi aştern zilnic semnăturile lor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, exprimîndu-şi voinţa neclintită de a apăra pacea împotriva pregătirii războiului atomic şi pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

În oraşul Cîmpulung Muscel, deschiderea campaniei pentru strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii s-a făcut în cadrul unei adunări plină de însufleţire. Şi-au depus semnăturile pe Apelul Păcii oameni de diferite categorii sociale. Eleva Doina Macovei de la Şcoala medie tehnică de cărbune a spus printre altele: „Sînt fiică de invalid de război. Nu vreau să mai treacă nimeni prin suferinţele prin care a trecut tatăl meu. Înfierez prin semnătura mea pe duşmanii vieţii noastre fericite".

Intr-o serie de fabrici şi instituţii din raionul Turda continuă să aibă loc mitinguri în cadrul cărora cetăţenii semnînd Apelul Păcii îşi arată voinţa lor de pace, hotărîrea lor de a lupta pentru continua înflorire şi întărire a patriei.

La Constanţa şi la Tg. Mureş echipe formate din cetăţeni strîng zilnic sute de semnături pe Apelul de la Viena. Cetăţenii îi primesc cu drag, semnînd Apelul. Ei discută cu membrii echipelor despre actualele probleme internaţionale, despre voinţa milioanelor de oameni care vor să trăiască în pace, condamnînd pe cei ce pregătesc războiul atomic. Scriitorul Kovacs Gyorgy, din Tg. Mureş a fost vizitat la domiciliu de una din echipe, în timp ce lucra la o nouă operă. El a semnat cu entuziasm Apelul.

În raionul Orăştie s-au ţinut zilele acestea 12 mitinguri şi adunări în care cei peste 6.000 de participanţi şi-au manifestat adeziunea la Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Numai în cele trei zile după deschiderea campaniei de semnături, în raionul Orăştie s-au strîns peste 12.000 de semnături pe Apelul de la Viena.

(Agerpres)

Insămînţări de orz în reg. Arad

ARAD (De la corespondentul nostru). — Mai multe gospodării agricole colective din regiunea Arad au început lucrările agricole de primăvară.

După ce au terminat cu reparaţiile şi selecţionatul seminţelor, colectiviştii din gospodăria agricolă colectivă „Scînteia" din comuna Şagu, raionul Arad — văzînd că vremea e prielnică — au început arăturile şi însămînţările. Trei brigăzi de cîmp au şi însămînţat cu orz de primăvară 43 hectare. Membrii gospodăriei agricole colective „Secera şi Ciocanul" din comuna Olari, raionul Criş au însămînţat cu orz 13 hectare.

—O—

Şi ei au început însămînţările

Prin părţile Banatului, unde clima este mai blîndă, fără vînturi reci, mulţi dintre muncitorii ogoarelor au ieşit la cîmp. Colectiviştii din Gherteniş şi Tirol, ca şi întovărăşiţii din Fizeş, au arat bine pămîntul din toamnă, iar acum au pornit să însămînţeze.

Colectiviştii din Gherteniş au însămînţat chiar din prima zi două hectare cu orz de primăvară, iar întovărăşiţii din Fizeş au semănat 3 hectare cu grîu de primăvară din soiuri recunoscute, primite de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Tirol.

Membrii gospodăriei agricole colective din Tirol s-au pregătit cu multă grijă pentru însămînţările de primăvară. Zilele trecute ei au ieşit cu toţii la cîmp şi pînă acum au terminat de însămînţat grîul de primăvară. Colectiviştii au folosit numai sămînţă de bună calitate.

—O—

Extind cultura legumelor

Legumicultorii din regiunea Galaţi cultivă în fiecare an suprafeţe însemnate cu legume. Anul trecut, de exemplu, ei au însămînţat diferite legume pe o suprafaţă de peste 8.000 ha.

În vederea extinderii în acest an a suprafeţelor cultivate cu legume, cultivatorii au mai identificat pînă acum, cu sprijinul tehnicienilor 700 ha. terenuri bune pentru cultura legumelor. Loturile semincere vor fi de asemenea extinse cu încă 100 ha., iar suprafaţa irigată pentru cultura legumelor cu încă 500 ha.

Pentru buna desfăşurare a lucrărilor şi obţinerea de producţii mari, cultivatorii au reparat pînă acum 7.000 m.p. răsadniţe, au pregătit aproape 1.000 tone gunoi de grajd şi au revizuit şi reparat o mare parte din inventarul grădinăresc. În primăvară ei vor confecţiona pentru obţinerea de răsaduri de bună calitate peste 2.800.000 de ghivece nutritive şi vor mai primi pentru irigarea culturilor încă 54 de motoare stabile. (Agerpres)

—O—

Noi cadre pentru agricultură

Staţiunile de maşini şi tractoare, gospodăriile agricole de stat şi staţiunile experimentale ale institutelor de cercetări agricole, primesc anul acesta noi cadre de mecanizatori şi muncitori calificaţi, care absolvă şcolile medii tehnice agricole. Numai în primăvara aceasta vor intra în producţie peste 4400 de tractorişti, şefi de brigadă, pontatori alimentatori, brigadieri, zootehnicieni, tehnicieni veterinari, tehnicieni legumicoli etc.

În afara absolvenţilor, alţi aproape 16.400 de elevi din anul 1, 2 şi 3 ai şcolilor medii tehnice agricole vor pleca în primăvară în unităţile socialiste ale agriculturii pentru o perioadă de practică de 8 luni. (Agerpres)

—O—

Au terminat reparaţiile

La Ministerul Agriculturii şi Silviculturii au sosit în ultima vreme numeroase telegrame prin care se anunţă că unele gospodării agricole de stat din diferite regiuni ale ţării au terminat reparaţiile la tractoarele şi la maşinile agricole necesare însămînţărilor de primăvară. Prima pe ţară care a terminat repararea maşinilor şi uneltelor agricole a fost gospodăria agricolă de stat din Tîrguşor, regiunea Constanţa, urmată de gospodăriile de stat Jimbolia, regiunea Timişoara, Variaş, regiunea Arad, Segarcea, regiunea Craiova, Catalina şi Odorhei, Regiunea Autonomă Maghiară, Carei, regiunea Baia Mare, Rupea, regiunea Stalin, „I. L. Caragiale", Popeşti-Leordeni şi Bucşani, regiunea Bucureşti.

Realizările obţinute de mecanizatorii de la aceste gospodării agricole de stat se datoresc bunei organizări a muncii şi aplicării metodei de reparaţii pe ansamble. Un rol deosebit în desfăşurarea reparaţiilor au avut posturile utemiste de control din cadrul gospodăriilor agricole de stat care au contribuit la executarea unor lucrări de bună calitate şi la realizarea de însemnate economii.

—O—

Utemista Merlan Eufrosina, îngrijitoare de vite de la gospodăria agricolă de stat „Zorleni" din regiunea Bîrlad, participă regulat la cursurile agro-zootehnice. Cunoştinţele căpătate o ajută să folosească cu pricepere metodele înaintate în buna îngrijire a animalelor încredinţate.

Iat-o în fotografie pe tînăra îngrijitoare aplicînd metoda alăptării viţelului la găleată.

Foto: EUGEN CSIKOŞ

In întîmpinarea Zilei Ceferiştilor

CALE LIBERĂ!

După ce au străbătut sute de kilometri strecurîndu-se printre munţi împăduriţi, lăsînd în urmă dealuri — pe coamele cărora se ridică semeţe turlele sondelor — şi ogoare, după ce pe drum s-au răsfirat prin staţii, s-au întretăiat ori au primit în „matca" lor alte linii — magistralele de oţel ale căilor ferate se adună din nou la un loc, ca într-un buchet, şi pătrund laolaltă pînă în inima Capitalei ţării.

...Gara de Nord

Pe una din linii s-a oprit gîfîind, parcă obosită de atîta drum, o locomotivă urmată de un lung şir de vagoane. Peronul e inundat de călători. Mulţi dintre aceştia sînt aşteptaţi: o rudă, cunoştinţe, prieteni...

Şi cîţi dintre noi înţeleg îngrijorarea celor care zi şi noapte veghează asupra bunului mers al trenurilor, sau celor care aşteaptă cu nerăbdare sosirea mărfurilor, atunci cînd chiar un simplu „marfar" sau „găzar" a întîrziat?

Nu sînt puţini nici aceştia. Sînt zecile de mii de ceferişti, vîrstnici şi tineri, care s-au luat la întrecere pentru cîştigarea minutelor, hotărîţi să ducă şi pe acest tărîm bătălia pentru a asigura cetăţenilor patriei noastre cele necesare unui trai frumos.

La Iaşi...

...Prin luna decembrie a anului trecut întreprinderea „Ţesătura" din Iaşi era cît p-aci să rămînă în urmă din cauza lipsei de materie primă.

Gîndurile tuturor muncitorilor, ca şi ale conducătorilor întreprinderii, s-au îndreptat către gară, către ceferişti...

...La magazinul alimentar era aşteptată sosirea unui nou transport de conserve...

Oamenii privesc cu încredere conştiinciozitatea cu care ceferiştii se achită de sarcini. Totuşi, în răstimpuri, cîte unul mai nerăbdător pune mîna pe telefon.

— Alo! Staţia?... Aici întreprinderea... Avem ceva?...

In aceeaşi zi...

...Staţia Tecuci-Nord este un vast şantier de „prelucrare" a trenurilor, unde munca nu conteneşte nici ziua, nici noaptea. Şi cum ar putea oare conteni, cînd trenurile sînt — şi trebuie să fie — în continuă mişcare, cînd vagoanele sînt doldora de mărfuri pe care consumatorii şi întreprinderile le aşteaptă cu nerăbdare?

Dinspre Barboşi, Buzău, Adjud, Făurei şi Iaşi au tot sosit în staţie „marfare". În trenurile de la Iaşi şi Făurei erau unele vagoane care trebuiau să ia drumul către Mărăşeşti, iar unele din vagoanele sosite cu trenurile de la Barboşi, Buzău şi Adjud, aveau ca destinaţie Iaşul.

S-a lucrat toată noaptea. Pe o linie au fost grupate toate vagoanele care aveau ca destinaţie Mărăşeşti. Pe o alta, trenul nr. 6523 de Iaşi era şi el gata de plecare. Numai că se întîrziase compunerea lui cu aproape 90 de minute. Ceaţa, duşman aprig al ceferiştilor, se abătuse în noaptea aceea mai deasă ca oricînd şi le stingherise lucrul.

Mecanicul — un tînăr vioi şi bine legat — se tot socotea cu fochistul lui cum să facă să scoată întîrzierea pînă la Iaşi. Şi poate că socotelile lor ar fi ieşit bine dacă n-ar fi trebuit să mai facă manevra aceea în staţia Scînteia, unde rămîneau cîteva vagoane.

— Tovarăşe mecanic, eu zic să cerem operatorului „cale liberă", poate l-om scoate cu orar „regulat" pînă la Iaşi!

Într-un gînd cu fochistul, mecanicul a coborît în grabă scăriţa marchizei şi s-a repezit către biroul impiegatului de mişcare. Mai erau cîteva minute pînă la plecare. A cerut la telefon pe operatorul de circulaţie de la serviciul de exploatare a căilor ferate din Iaşi. Cînd la capătul celălalt al firului a răspuns tovarăşul Constantin Şovan, chipul mecanicului s-a înseninat.

— Tovarăşe operator! Aici mecanicul trenului 6523. Plecăm din Tecuci cu 90 minute întîrziere. Ce crezi, mă poţi ajuta ca să scot întîrzierea pînă la Iaşi? Maşina merge bine, avem apă de ajuns şi revizia de vagoane ne-a dat marca de garanţie pentru starea tehnică a vagoanelor. Ştii, ducem bumbac pentru „Ţesătura", cîteva vagoane cu alimente, piese pentru repararea tractoarelor, lemne de foc...

— Ia spune-mi, poţi să mergi pînă la Iaşi numai cu apa de la Ghidigeni şi Buhăieşti, fără să mai iei la Bîrlad şi Crasna?

— Da, numai să nu mă ţii la semnale!

...Pe contractul de „cale liberă" şi-au pus semnătura angajîndu-se să ducă trenul la destinaţie la timp, mecanicul de locomotivă, şeful trenului, impiegatul de mişcare şi operatorul de circulaţie...

La cîteva minute după plecarea trenului au aflat despre aceasta mai întîi ceferiştii din staţia Iaşi. Apoi, telefoanele au zbîrnîit în întreprinderi, în S.M.T.-uri, ducînd vestea despre sosirea mărfurilor pe care le aşteptau.

In biroul operatorului de circulaţie

În incinta serviciului de exploatare al căilor ferate-Iaşi există o încăpere mică, în care se află un singur om. Lucrează la o maşină înclinată pe care se găseşte un grafic brăzdat de o mulţime de linii frînte de diferite culori. Alături, pe o măsuţă, cîteva telefoane care, cîtu-şi ziulica de mare, n-au astîmpăr. Trecînd prin faţa uşii de la intrare auzi înăuntru numeroase voci, de parcă s-ar certa mai mulţi oameni. Dar, dacă deschizi uşa, vezi în faţă un singur om vorbind la microfon, căruia îi răspund voci din difuzorul instalat pe peretele din dreapta.

Este operatorul de circulaţie Constantin Şovan.

Pentru secţia sau linia pe care lucrează, operatorul de circulaţie este creierul întregii mişcări a trenurilor: încrucişările, opririle, punerea vagoanelor la încărcare etc. Munca sa poate fi asemuită cu jocul de şah: o scăpare de calcul pe grafic — şi circulaţia trenurilor s-a încurcat... întîrzierile în mers nu mai pot fi înlăturate. Şi, la calea ferată, întîrzierea trenurilor se poate compara cu rebuturile din fabrici şi uzine, aducînd chiar stagnarea activităţii unor întreprinderi, întîrzieri în aprovizionarea populaţiei şi cîte altele.

După ce a studiat posibilitatea recuperării întîrzierii de 90 de minute cu care trenul 6523 urma să plece din Tecuci, tînărul operator Şovan a chemat prin telefonul selector staţiile de pe linia Tecuci-Iaşi. Rînd pe rînd, în difuzorul de pe perete şi-au anunţat prezenţa impiegaţii de serviciu din staţiile Ghidigeni, Bîrlad, Frunzeasca, Banca, Buhăeşti şi din celelalte staţii.

— Atenţiune!...

Larma din difuzor a încetat.

— Scrieţi o dispoziţie! Pe baza contractului încheiat cu mecanicul trenului nr. 6523...

Dispoziţia operatorului era clară. Marfarul nu va opri decît în staţiile în care, după grafic, are „cruce" cu alte trenuri. Şi dacă apa îi va ajunge, cum l-a asigurat mecanicul, ca să nu mai fie nevoie să oprească la Bîrlad şi la Crasna, apoi cu siguranţă că pînă la Buhăeşti vor fi recuperate cele 90 de minute întîrziere, iar trenul va intra în „trasă" regulată.

Din acest moment, pe graficul din faţa operatorului a pornit să şerpuiască o nouă dîră de creion care înaintează vertiginos în susul graficului: a prins „viaţă" trenul 6523! E un adevărat film al mersului noului tren. Iată, de pildă, în Ghidigeni a făcut alimentarea cu apă. Parcă-l vezi, aidoma, trecînd prin Bîrlad fără oprire, sau oprindu-se în staţia Banca pentru a face „cruce" cu un accelerat. Apare şi timpul pierdut cu manevrarea unor vagoane în staţia Scînteia, ca şi încrucişarea cu o locomotivă izolată din staţia Roşieşti. **Şi mai apare şi timpul cîştigat, minut cu minut, cu fiecare trecere fără oprire prin staţii.**

Grija operatorului nu se opreşte însă nici la dispoziţia pe care a dat-o şi nici la urmărirea trenului pe grafic. Ca un bun părinte care îndrumă şi urmăreşte paşii copiilor săi iubiţi, operatorul controlează în răstimpuri ce se întîmplă cu trenurile al căror mers îl dirijează, dacă dispoziţiile pe care le-a dat staţiilor au fost executate întocmai.

— Alo! Ghidigeni!... Aţi pregătit alimentarea lui „23"? Aveţi grijă să întîrzie cît mai puţin la alimentare!...

— Alo! Crasna!... Ai primit dispoziţia nr...? Ştii că „23" trece prin staţia d-tale fără oprire? Trebuie să-l scoatem „regulat" pînă la Buhăeşti.

...Şi în timp ce trenul 6523 intră în staţia Buhăeşti, pe graficul din faţa operatorului dîra de creion a mai făcut un salt, atingînd punctul în care ar fi trebuit să ajungă după mersul normal. Întîrzierea a fost recuperată!

★

Cînd trenul 6523 a trecut peste primele ace din staţia Iaşi, ziua se îngîna cu noaptea. De sus, norii plumburii porniseră să cearnă o burniţă măruntă, rece.

Pentru toţi „ne-ceferiştii", cum s-ar spune, sosirea trenului la timp n-a fost nimic altceva decît un fapt obişnuit. Ei n-au de unde şti că pentru a putea cîştiga 90 de minute de drum, în timpul cărora muncitoarele de la „Ţesătura" au putut fabrica mii de metri de ţesături, tinerii mecanizatori de la S.M.T. au putut monta o piesă care lipsea unui tractor sau unei maşini agricole, zeci de cetăţeni şi-au putut primi combustibilul, că pentru toate acestea zeci de ceferişti, pe locomotivă, într-o revizie de vagoane, în biroul operatorului şi al impiegatului de mişcare sau patrulînd pe linie, au dus bătălie aprigă cu ceaţa şi de multe ori cu întunericul de nepătruns al nopţii pentru a cîştiga minutele şi a învinge distanţele.

Ei nu cunosc poate, nici pe tinerii mecanici Alexandru Rău, Aurel Stoian, Ion Dumitriu, nici pe şefii de tren Constantin Alexandrescu, Filomela Veruzi, Cezar Samson, nici pe frînarii Ion Roşu, Nadia Dănilă şi Nicolae Rusu şi nici pe operatorii de circulaţie Constantin Şovan, Nicolae Moraru şi Mihail Horga.

De-i întrebi pe aceştia despre munca lor, despre felul în care au condus un tren sau altul, îţi răspund simplu:

—A mers bine!... Ne-am făcut datoria!...

ŞTEFAN BRATU

Convorbirea lui N. S. HRUŞCIOV

cu ziariştii americani W. R. Hearst, Kingsbury Smith şi F. Connif

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite stenograma convorbirii lui N. S. Hruşciov cu ziariştii americani W. R. Hearst, Kingsbury Smith şi F. Connif, care a avut loc la 5 februarie 1955.

Kingsbury Smith a arătat că Hearst şi cei ce-l însoţesc, ştiind cît de ocupat este N. S. Hruşciov în legătură cu sesiunea Sovietului Suprem, sînt profund recunoscători pentru faptul că el a găsit timp să-i primească. Ei toţi, a continuat Kingsbury Smith, au remarcat cu mare interes aprecierile favorabile ale lui N. S. Hruşciov din recenta sa cuvîntare la Plenara C.C. al P.C.U.S. cu privire la metodele americane de organizare a agriculturii şi în special cuvintele sale potrivit cărora aceste metode ar putea constitui un exemplu bun pentru agricultura sovietică. În această ordine de idei, Hearst ar dori să-i pună o întrebare lui N. S. Hruşciov.

Hearst a spus că atunci cînd a citit remarca pozitivă a lui N. S. Hruşciov despre felul în care în America se cultivă porumbul şi cerealele, i-a venit ideea că ar fi mai bine dacă oamenii sovietici ar releva mai des părţile bune ale vieţii din S.U.A., iar americanii — părţile bune ale vieţii din U.R.S.S. În momentul de faţă însă ei se critică mult prea des unii pe alţii şi se opresc puţin asupra faptelor pozitive.

Hearst a întrebat dacă N. S. Hruşciov este de acord cu aceasta.

N. S. Hruşciov a răspuns că este de acord cu aceasta şi consideră că acest lucru ar fi foarte util. După părerea sa, în America există multe lucruri bune. El crede că şi americanii ar găsi în Uniunea Sovietică multe lucruri interesante şi utile pentru ei. Acest lucru nu se referă numai la problemele agriculturii, ci şi la industrie, precum şi la alte domenii.

Hearst a spus că întrucît N. S. Hruşciov s-a exprimat pozitiv despre unele laturi ale vieţii americane, el, Hearst, ar dori să-şi exprime speranţa că N. S. Hruşciov va găsi cîndva posibil să viziteze S.U.A. (la fel cum lui, Hearst, şi celor ce-l însoţesc, le-a fost oferită posibilitatea de a vizita Uniunea Sovietică) cu scopul de a cunoaşte personal agricultura, industria americană etc., întrucît, după cîte ştie, N. S. Hruşciov nu a fost niciodată în S.U.A.

N. S. Hruşciov a confirmat că într-adevăr el n-a fost niciodată în S.U.A.

Kingsbury Smith a întrebat dacă N. S. Hruşciov ar fi într-adevăr gata să viziteze S.U.A. şi să cunoască metodele agricole americane, în special în domeniul creşterii animalelor, dacă el ar primi invitaţia să facă această călătorie în momentul în care i-ar conveni.

N. S. Hruşciov a răspuns că el ar vrea să unească într-unul singur răspunsul la întrebările lui Hearst şi Kingsbury Smith. El consideră că vizitele reciproce între ţări, în cazul cînd n-au un caracter preconceput, aduc întotdeauna foloase popoarelor. După părerea sa, vizitarea S.U.A. de către oamenii sovietici ar fi utilă atît din punct de vedere economic cît şi pentru o mai bună înţelegere reciprocă. Tov. Mikoian a fost cîndva în S.U.A. şi a povestit multe lucruri interesante şi bune despre cele văzute acolo.

Kingsbury Smith a făcut remarca că şi V. M. Molotov a fost în S.U.A. N. S. Hruşciov a răspuns că tov. Molotov a fost în S.U.A. în timpul războiului şi curînd după război. El nu a avut posibilitatea să cunoască atît de amănunţit ţara ca tov. Mikoian.

În ce priveşte călătoria sa, a lui Hruşciov în S.U.A., aceasta este desigur mai dificil în momentul de faţă, deşi, după cum el a mai spus, în S.U.A. există, după părerea sa, multe lucruri interesante şi instructive, în special în domeniul agriculturii şi construcţiei de maşini agricole. În ce priveşte organizarea agriculturii, desigur că pe interlocutorii săi nu-i atrage orînduirea colhoznică, iar oamenii sovietici, la rîndul lor, nu sînt atraşi de principiile americane de organizare a agriculturii. Acest lucru însă nu împiedică să se vadă ce este bun în S.U.A. în domeniul creşterii animalelor, construcţiei de maşini agricole ş.a.m.d. În afară de aceasta, trebuie spus că agricultura americană se practică foarte economic, cu o mare economie în cheltuirea braţelor de muncă.

Ţinînd seama de poziţia sa, a lui Hruşciov, de secretar al C.C. al P.C.U.S., s-ar putea oare găsi măcar o singură persoană influentă în S.U.A. care să se încumete să-l invite? Nu se va spune oare în America că el merge cu intenţia să arunce în aer orînduirea americană? În această ordine de idei, N. S. Hruşciov a remarcat în glumă că se teme ca Hearst să nu fie nevoit să dea explicaţii în comisia lui McCarthy în legătură cu faptul că a avut o convorbire cu secretarul C. C. al P.C.U.S.

În ceea ce priveşte vizita sa, a lui Hruşciov, în Statele Unite, aceasta depinde de multe condiţii. În prezent, americanii nu dau vize nici măcar unor simpli redactori sovietici de la ziare studenţeşti, fapt care pare extrem de straniu — dar-mi-te unor oameni ca el.

Hearst a spus că el şi colegii săi au remarcat cu mare interes hotărîrea guvernului sovietic de a pune din nou accentul asupra dezvoltării industriei grele. Înseamnă oare aceasta că se consideră necesar a se da o atenţie mai mare sporirii potenţialului de apărare, sau că este un nou program îndreptat spre lărgirea mijloacelor de producţie în vederea producerii ulterioare de mărfuri de larg consum.

N. S. Hruşciov a răspuns că în străinătate s-au înţeles, după cum se vede, în mod greşit măsurile guvernului sovietic cu privire la o mai largă desfăşurare a producţiei de articole de consum popular, considerîndu-se că ar fi vorba de o restrîngere a activităţii pentru dezvoltarea industriei grele. Noi, a spus N. S. Hruşciov, am considerat, considerăm şi vom considera întotdeauna că toate ramurile industriei trebuie să se dezvolte în mod paralel, iar industria grea trebuie să păşească înaintea altor ramuri. De ce este necesar acest lucru? Acest lucru este necesar pentru că industria grea creează mijloace de producţie, iar pentru a ridica nivelul de trai este necesar să se creeze şi să se lărgească forţele de producţie, este necesară mecanizarea. Dar fără metal, maşini şi energie electrică, mecanizarea este cu neputinţă. De aceea, la baza dezvoltării economiei naţionale stă industria grea. Ultima plenară a C.C. al P.C.U.S., de pildă, a adoptat hotărîrea cu privire la dezvoltarea creşterii animalelor. Ce înseamnă creşterea animalelor? Înseamnă în fond producţia de articole de consum popular. Or, dezvoltarea creşterii animalelor este cu neputinţă fără dezvoltarea **industriei grele care livrează agriculturii tractoare, maşini agricole etc. Aşadar, se poate spune că dacă întreaga economie naţională reprezintă un complex de diferite ramuri ale economiei, industria grea trebuie să ocupe un loc conducător în** acest complex.

În legătură cu chestiunea dacă dezvoltarea industriei grele are drept scop apărarea sau consumul paşnic, el, Hruşciov, trebuie să spună că în Uniunea Sovietică acestea nu sînt opuse una alteia. Noi, a spus N. S. Hruşciov, sîntem comunişti, şi pentru noi a cheltui banii în scopuri de apărare este un lucru la care sîntem constrînşi. Noi am vrea să avem posibilitatea de a nu cheltui banii poporului în scopuri de apărare. El, Hruşciov, crede că odată şi odată această posibilitate se va ivi. Dar actuala situaţie internaţională sileşte Uniunea Sovietică să cheltuiască o parte din fonduri pentru apărare. Americanii consideră că de actuala încordare a situaţiei internaţionale este vinovată Uniunea Sovietică. Oamenii sovietici consideră însă că de aceasta sînt vinovate S.U.A., care îşi creează baze militare în jurul frontierelor sovietice şi vor să stea de vorbă cu Uniunea Sovietică „de pe poziţii de forţă", aşa cum a spus Churchill şi cum repetă adesea Dulles şi alţii. Oricum ar fi, Uniunea Sovietică este nevoită să îndrepte o parte din fondurile şi eforturile sale spre ridicarea capacităţii de apărare a ţării.

Scopul nostru principal, a spus în continuare N. S. Hruşciov, este însă de a face ca poporul nostru să fie fericit, de a ridica nivelul de trai al poporului. Tot odată, noi vrem ca nu numai poporul nostru, ci şi celelalte popoare să fie fericite. Scopul final nu trebuie să fie crearea a cît mai multe tunuri şi bombe atomice: acesta este rezultatul relaţiilor internaţionale anormale care există în prezent. Nu se poate considera că tunurile şi bombele constituie bogăţia unei ţări. Ele mai degrabă îngreunează posibilitatea ridicării nivelului de trai al populaţiei.

Kingsbury Smith a mulţumit lui N. S. Hruşciov pentru răspuns.

N. S. Hruşciov a spus că el ar dori să adauge unele lucruri la cele spuse despre politica „de pe poziţii de forţă". El consideră că aceasta este o politică foarte primejdioasă, primejdioasă prin aceea că atît o parte cît şi cealaltă trebuie să-şi sporească forţele, încercînd să devină mai puternică decît partea adversă. Acest lucru duce la acumularea de mijloace de ducere a războiului. Or, atunci cînd sînt acumulate rezerve materiale uriaşe în domeniul înarmărilor, acest lucru implică întotdeauna primejdia dezlănţuirii unui război.

Relaţiile dintre ţări nu trebuie să se întemeieze pe politica „de pe poziţii de forţă", ci pe înţelegere reciprocă. În vederea acestui lucru, în primul rînd trebuie dezvoltat un comerţ normal, în condiţiile avantajului reciproc. În vederea acestui lucru nu trebuie să se profereze ameninţări la adresa altor ţări. Demenţii care agită bomba atomică trebuie chemaţi la ordine. Aceasta ar contribui la liniştea popoarelor.

În ce o priveşte, Uniunea Sovietică se străduieşte să dezvolte relaţii de afaceri şi comerciale normale cu celelalte ţări, în aşa fel încît aceste relaţii normale să se întărească, să se transforme în relaţii prieteneşti.

Uniunea Sovietică nu are chestiuni litigioase cu S.U.A. Oamenii sovietici nutresc sentimente de prietenie faţă de poporul american. Dacă guvernul american vrea însă să obţină ceva din partea Uniunii Sovietice, poate să fie sigur că prin şantaj şi ameninţări nu va obţine nimic. Ameninţările şi încercările de a intimida nu vor da nici un rezultat pentru că Uniunea Sovietică nu a cedat niciodată, şi nu va ceda în faţa ameninţărilor. Dacă guvernul american vrea să obţină ceva din partea Uniunii Sovietice, el poate obţine acest lucru numai pe baza unor relaţii normale, pe baza unui comerţ normal.

El, Hruşciov, este convins că se vor găsi forţe, se va găsi o judecată sănătoasă pentru a obţine îmbunătăţirea relaţiilor între ţările noastre. În ceea ce-l priveşte, el este pentru relaţii normale, pentru comerţ normal, pentru dezvoltarea comerţului dintre U.R.S.S. şi S.U.A.

Kingsbury Smith a spus că conducătorii americani consideră că au făcut încercarea de a ajunge la înţelegere cu Uniunea Sovietică, situîndu-se pe poziţii care, după părerea lor, au fost poziţii de slăbiciune, şi au găsit că acest lucru este cu neputinţă. Poate că tocmai acest lucru le-a sugerat ideea că chiar dacă există vreo speranţă de a obţine o reglementare cu Uniunea Sovietică, Occidentul trebuie în primul rînd să ajungă într-o situaţie pe care conducătorii americani ar putea-o considera ca o poziţie de egalitate sau de echilibru aproximativ al forţelor. S.U.A. au dezarmat imediat după război. Or, informaţiile de care dispuneau conducătorii americani le permiteau să considere că Uniunea Sovietică nu dezarma în acelaşi ritm. Hearst a făcut remarca că americanii au manifestat bunăvoinţă în timpul războiului, de pildă în domeniul lend-lease-ului, precum şi prin propunerea făcută U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară de a se bucura de avantajele planului Marshall.

Kingsbury Smith a spus apoi că, după părerea sa, conducătorii americani nu doresc să impună voinţa lor Uniunii Sovietice sau să o şantajeze cu ceva. Ei doresc cel mai mult pace şi prietenie cu Uniunea Sovietică.

Hearst a adăugat că nici constituţia americană şi nici operele celor mai de seamă conducători şi gînditori americani nu cuprind nimic asemănător învăţăturii lui Lenin şi Marx, după care cele două sisteme sînt incompatibile şi unul dintre ele trebuie să piară. Aceasta este una din problemele care îngrijorează pe americani, deoarece ei consideră că planurile pe termen lung ale Uniunii Sovietice constituie o oglindire a acestei învăţături.

N. S. Hruşciov a făcut observaţia că poziţia de forţă şi poziţia de slăbiciune sînt desigur lucruri diferite. Oamenii sovietici recunosc că fiecare ţară este îndreptăţită şi trebuie să se gîndească la securitatea sa şi să creeze forţe armate care să-i garanteze securitatea. Aceasta înseamnă însă echilibru de forţe, despre care a vorbit Kingsbury Smith. Or, Churchill, iar apoi şi Dulles, au lansat lozinca promovării unei politici „de pe poziţii de forţă". Iar aceasta înseamnă că o parte vrea să-şi impună voinţa celorlalţi, vrea să fie mai puternică decît ceilalţi. **O asemenea politică comportă primejdii serioase. Dacă o parte îşi sporeşte forţele, cealaltă parte este nevoită să facă acelaşi lucru, ceea ce face ca atmosfera să devină mai încinsă.** El, Hruşciov, consideră că politica „de pe poziţii de forţă" este o politică vicioasă, deoarece ea implică primejdia dezlănţuirii unui nou război.

În ce priveşte observaţia că după război S.U.A. au demobilizat iar Uniunea Sovietică nu a făcut acest lucru, el, Hruşciov, ar dori în primul rînd să arate că dacă pierderile Americii în războiul trecut se numără cu zecile de mii de oameni, pierderile Uniunii Sovietice se numără cu milioanele de oameni. Ce arată acest lucru? Arată că în timpul răboiului întreaga Uniune Sovietică, întreaga ţară, a fost mobilizată. După terminarea războiului, forţele armate sovietice au fost demobilizate. S-a lăsat numai ceea ce era necesar pentru securitatea ţării.

Dacă s-ar porni de la faptele reale, ele nu confirmă afirmaţia făcută de Hearst şi pe care o fac adesea alte personalităţi din occident, că Uniunea Sovietică a păstrat forţe armate mai mari decît occidentul şi că aceste forţe armate reprezentau o primejdie.

Uniunea Sovietică nu a vrut să procedeze în detrimentul aliaţilor săi în lupta împotriva hitlerismului. Se ştie că acum cinci ani S.U.A. au fost mobilizate într-o măsură mai mică decît în prezent. Dacă Uniunea Sovietică ar fi dorit să atace occidentul, potrivit punctului de vedere al acelora care consideră că trebuie să ataci în momentul cel mai avantajos pentru tine, ea ar fi trebuit s-o facă atunci. Uniunea Sovietică nu a făcut însă acest lucru. De ce? Pentru că Uniunea Sovietică este o ţară paşnică, pentru că oamenii sovietici sînt împotriva războiului, deşi ei îşi vor apăra ţara dacă ea va fi atacată, şi nu încape îndoială că vor face tot ce va fi necesar pentru a zdrobi pe agresori. Aceasta o arată experienţa istoriei.

În ce priveşte problema lend-lease-ului nu se poate nega că lend-lease-ul a fost de mare ajutor în timpul războiului. Ar fi nedrept să se nege acest lucru. Dar, el, Hruşciov, ar dori să amintească interlocutorilor săi că Uniunea Sovietică a plătit cu sînge pentru lend-lease. Nici un fel de aur, nici un fel de mărfuri, nu pot compensa sîngele vărsat de poporul sovietic în lupta pentru cauza comună. Foştilor lor parteneri americani din lupta comună împotriva Germaniei hitleriste, oamenii sovietici le pot spune că ei au luptat cu abnegaţie şi cinstit împotriva duşmanului comun şi au repurtat victoria.

Despre „planul Marshall" s-a vorbit deja mult. Oamenii sovietici au considerat şi consideră că „planul Marshall" a avut scopuri politice, că el a fost o încercare de a institui, sub forma unui ajutor material, un control asupra altor ţări, de a le subordona. Dar, dacă acest lucru a putut fi obţinut în ceea ce priveşte Grecia sau vreo altă ţară, Uniunea Sovietică nu şi-a dat şi nu îşi va da niciodată independenţa pentru cîrnaţi sau alte mărfuri.

Acum — despre problema coexistenţei paşnice a sistemelor capitalist şi socialist. Se înţelege că problema coexistenţei este o problemă foarte importantă. Faptul că în zilele noastre există simultan America capitalistă, Anglia capitalistă şi celelalte ţări capitaliste, pe de o parte, iar pe de altă parte Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză şi celelalte ţări de democraţie populară, în care economia naţională este condusă după principiile socialiste, este grăitor prin sine însuşi.

Noi toţi, a remarcat N. S. Hruşciov, trăim pe acelaşi glob pămîntesc şi să-l părăsim n-avem unde.

Dumneavoastră sînteţi împotriva comunismului şi socialismului, noi sîntem împotriva capitalismului. Noi ne construim şi dezvoltăm economia după principiile socialismului. Dumneavoastră vreţi ca economia să se întemeieze pe principiile capitaliste. În legătură cu aceasta v-am spus şi vă spunem: construiţi după cum vă e voia, dar nu ne împiedicaţi pe noi. Situaţia care s-a creat este de aşa natură încît în lume există concomitent două sisteme. Poate că dumneavoastră consideraţi că aşa a vrut dumnezeu. Noi considerăm că aceasta este un rezultat al dezvoltării istorice. Dumneavoastră consideraţi că capitalismul este imuabil, că viitorul aparţine orînduirii capitaliste. În ce ne priveşte, noi considerăm că comunismul este invincibil şi că viitorul aparţine orînduirii comuniste. Acestea sînt două puncte de vedere opuse.

Care este deci ieşirea din această situaţie? Unele capete, peste măsură de înfierbîntate văd ieşirea în război. Aceasta este însă o ieşire stupidă. Urmînd poruncile marelui Lenin, noi sîntem pentru o coexistenţă paşnică — îndelungată a celor două sisteme, adică am considerat şi considerăm că aceste două sisteme pot să convieţuiască şi să nu lupte între ele.

Dacă ar fi să se întrebe cît de îndelungată poate fi această coexistenţă, trebuie să spunem că acest lucru va depinde de condiţiile istorice, de dezvoltarea istorică. După părerea oamenilor sovietici, un popor nu poate impune altui popor orînduirea sa de stat. Dacă poporul american va prefera să trăiască în condiţiile capitaliste, aşa să fie, nimeni nu-l va împiedica de la aceasta. Eu, ca comunist, a spus Hruşciov, simpatizez cu comuniştii. Interlocutorii mei, simpatizează cu capitaliştii, şi ei înşişi sînt capitalişti. Şi cu toate acestea discutăm paşnic. Dacă acest lucru este cu putinţă la această masă, după părerea sa, a lui Hruşciov, aceasta este posibil şi în ce priveşte cele două sisteme — capitalist şi socialist.

Hearst observă că pe plan diplomatic U.R.S.S. şi S.U.A. coexistă tot timpul în O.N.U.

N. S. Hruşciov s-a declarat de acord cu aceasta şi a spus mai departe că interlocutorii săi consideră desigur că va învinge capitalismul. Oamenii sovietici consideră că va învinge comunismul. Cînd se va întîmpla acest lucru, nu se ştie. Dacă este să se vorbească despre dezvoltarea viitoare a S.U.A., acest lucru va depinde de poporul american însuşi, şi nimeni nu poate rezolva această problemă pentru poporul american. Cu 10 ani înainte de Revoluţia din Octombrie, ţarul Nicolae al II-lea credea probabil că tronul său nu poate fi clintit, că el se va menţine veşnic. Or, după 10 ani n-a mai rămas nici urmă din el şi nu muncitorii şi ţăranii americani, ci anume muncitorii şi ţăranii ruşi au fost aceia care au răsturnat ţarismul rus. Cine ştie cum se vor desfăşura evenimentele în alte ţări, de pildă în S.U.A.? În America există o clasă muncitoare puternică şi, mai devreme sau mai tîrziu, ea îşi va ridica glasul. Dar rezolvarea problemei orînduirii care va învinge **în S.U.A. aparţine poporului american şi numai poporului american**

El, Hruşciov, are impresia că personalităţile politice americane înţeleg perfect toate acestea, însă interpretează greşit principiul coexistenţei pentru a întărita starea de spirit a americanilor împotriva U.R.S.S. şi pentru a încerca să-i convingă că Uniunea Sovietică vrea război. Aceasta este o calomnie la adresa Uniunii Sovietice. Oamenii sovietici sînt pentru o coexistenţă îndelungată a celor două sisteme.

Kingsbury Smith a relevat că patronilor americani li se pare că clasa muncitoare americană îşi ridică foarte des glasul cerînd mărirea salariilor. Hearst a adăugat că muncitorii îşi ridică glasul cu prilejul fiecărei greve.

N. S. Hruşciov a spus că, aceasta este, fireşte, o chestiune internă a poporului american.

Hearst a spus că, în legătură cu afirmaţia lui N. S. Hruşciov că rezolvarea acestei probleme trebuie să-i revină poporului american însuşi, el, Hearst, ar vrea să remarce că poporului american i se şi oferă posibilitatea de a rezolva această problemă cu prilejul fiecăror alegeri. El ar vrea să spună la rîndul său acelaşi lucru şi despre poporul rus, şi anume că problema orînduirii interne a Uniunii Sovietice trebuie hotărîtă de poporul rus însuşi. Desigur că el, Hearst, nu-şi ia sarcina să prezică care va fi hotărîrea definitivă.

Connif a întrebat dacă N. S. Hruşciov n-ar putea să spună care sînt, după părerea sa, perspectivele menţinerii păcii în Extremul Orient, avînd în vedere că el a fost la Pekin şi a stat de vorbă cu conducătorii guvernului chinez.

N. S. Hruşciov a răspuns că întrebarea este pusă în aşa fel încît dacă ar răspunde ar fi nevoit să vorbească pentru guvernul chinez şi acest lucru ar fi în contradicţie cu ceea ce el şi interlocutorii săi au şi căzut de acord şi anume că fiecare popor trebuie să vorbească pentru el. De aceea, el poate să vorbească numai în numele său personal, ţinînd seama totodată că conducătorii chinezi au o minte ageră, ştiu să-şi conducă ţara şi să ia hotărîri juste. Trebuie ţinut minte că conducătorii Chinei populare au în spatele lor 30 de ani de război împotriva forţelor reacţiunii interne şi împotriva imperialiştilor japonezi şi a altora. Poporul chinez a arătat în fapt că el şi sprijină întru totul pe conducătorii comunişti ai Chinei noi.

N. S. Hruşciov a spus în continuare că el ştie cu cine poartă convorbirea şi totuşi trebuie să spună că nu poate să înţeleagă actualele acţiuni ale S.U.A. sau să le găsească vreo justificare. Declararea Taivanului şi a altor insule aparţinînd Chinei ca teritoriu nechinez contravine acordurilor internaţionale în vigoare şi faptelor istorice. Acest lucru nu poate fi numit altfel decît perfidie. Ar putea recunoaşte oare China Statelor Unite dreptul de a pretinde Taivanul, sau ar putea fi de acord că Taivanul este necesar pentru a asigura apărarea S.U.A.? Dacă te uiţi ce distanţă este între continentul chinez şi Taivan pe de o parte şi între S.U.A. şi Taivan, pe de altă parte, apare limpede că aceste mărimi sînt de necomparat. După părerea lui, a lui Hruşciov, actualele acţiuni ale S.U.A. în regiunea Taivanului reprezintă o pagină ruşinoasă pentru poporul american. Toţi oamenii cu judecată sănătoasă, indiferent de vederile lor politice, nu vor considera niciodată îndreptăţit conflictul provocat de politica S.U.A. In ce priveşte felul în care vor evolua în viitor evenimentele în această regiune, acest lucru depinde de S.U.A. însăşi. Ar putea oare recunoaşte China Statelor Unite sau interpusului lor — nemernicul Cian Kai-şi — vreun drept asupra Taivanului? N. S. Hruşciov a făcut totodată observaţia că Cian Kai-şi îi aduce aminte de Pu I, împăratul marionetă instalat la timpul său de japonezi în Manciuria.

Oamenii sovietici, a continuat N. S. Hruşciov, sînt stupefiaţi de acţiunile guvernului S.U.A. Ei l-au cunoscut şi l-au stimat pe Eisenhower ca partener al lor în războiul împotriva lui Hitler. Pentru ei politica S.U.A. în problema Taivanului este de neînţeles şi ei cred că este puţin probabil ca poporul american însuşi să înţeleagă această politică. S.U.A. întreprind în Extremul Orient acţiuni fără precedent şi înfierbîntă în mod artificial atmosfera, pe cît se vede sub influenţa cercurilor celor mai reacţionare.

Dacă America va dovedi în această problemă că judecă sănătos — cît despre China, el, Hruşciov nu se îndoieşte că ea judecă sănătos — atunci, cu participarea altor ţări interesate în menţinerea păcii va fi încă cu putinţă să se împiedice conflictul în Extremul Orient.

Kingsbury Smith a întrebat dacă se poate considera că dintre aceste ţări de care a vorbit N. S. Hruşciov va face parte şi Uniunea Sovietică.

N. S. Hruşciov a răspuns că acest lucru nu este exclus. Uniunea Sovietică este interesată în menţinerea păcii. Ea este gata să facă tot ce depinde de ea pentru a contribui la rezolvarea justă a problemei şi la preîntîmpinarea unui nou război.

Kingsbury Smith a observat că, după părerea sa, nici guvernul american, nici poporul american nu pun la îndoială faptul că Formoza, ca atare, este o parte a Chinei. In convorbirea cu Hearst şi cu el, V. M. Molotov a amintit că preşedintele S.U.A. a declarat din nou în 1950 că Statele Unite au considerat că Formoza aparţine Chinei. In prezent însă s-a ridicat o problemă, care după părerea conducătorilor americani (iar Kingsbury consideră că poporul american înţelege poziţia lor) este în legătură directă cu securitatea întregii zone a Pacificului şi cu cauza păcii generale. In această ordine de idei, el, Kingsbury Smith, ar vrea să reamintească că S.U.A. şi-au retras cîndva trupele din Coreea, în interesul păcii. Dar după un timp relativ scurt, acolo a început un război care, în cele din urmă a creat o primejdie pentru pace în întregul Extrem Orient, dacă nu în întreaga lume.

De aceea, S.U.A. nu vor fi dispuse să lipsească Formoza de apărarea lor pînă cînd nu vor socoti că pacea este asigurată, deşi S.U.A. nu vor să lipsească China de Taivan sau de vreun alt teritoriu. Tocmai în aceasta constă motivul actualei politici americane.

Kingsbury Smith a spus în continuare că el şi însoţitorii lui sînt profund recunoscători pentru sincerul schimb de păreri pe care l-au avut cu N. S. Hruşciov şi presupun că un asemenea schimb de păreri nu poate să fie decît de folos pentru elucidarea poziţiilor celor două părţi.

Hearst a mulţumit şi el pentru convorbirea prietenească şi sinceră.

N. S. Hruşciov a spus că ar voi să adauge că lui îi este limpede ce politică duc **cercurile guvernante ale Statelor Unite ale Americii faţă de Republica Populară Chinează**, dar consideră că această politică este lipsită de înţelepciune şi de perspicacitate. Pe cît se vede, autorii acestei politici sînt călăuziţi nu de raţiune, ci de un sentiment de ură faţă de poporul chinez. Este ca şi cum într-o casă străină ar veni un om cu o puşcă şi ar spune că dacă stăpînii vor încerca să-l dea afară, între ei nu va exista înţelegere reciprocă şi se va ivi primejdia de război. Este de la sine înţeles că China nu va ceda în faţa unor asemenea ameninţări. China este o putere mare şi mîndră, poporul chinez nu-şi va pleca capul în faţa nimănui şi nu se va supune şantajului. Desigur, nu este treaba lui, a lui Hruşciov, dar el este convins că dacă S.U.A. s-ar pomeni în aceeaşi situaţie, şi ele ar refuza să accepte o umilinţă ca aceea pe care o cer Chinei. Şi ele ar avea tot atîta dreptate ca şi chinezii acum.

Dacă ar fi să se vorbească despre trecut, el, Hruşciov trebuie să remarce că, după părerea sa, în Coreea a avut loc de asemenea o intervenţie brutală într-un război civil şi această intervenţie nu a contribuit la sporirea prestigiului S.U.A. Este bine că războiul din Coreea s-a sfîrşit, că acolo incendiul a fost stins, şi Uniunea Sovietică nu ar dori ca el să izbucnească din nou altundeva.

N. S. Hruşciov a adăugat că este mulţumit, ca şi interlocutorii lui, de întîlnire şi este recunoscător pentru convorbirea sinceră. Noi, a spus N. S. Hruşciov, sîntem oameni din clase diferite, dar ca oameni, cred trebuie să avem şi ceva comun — interesele păcii. Dacă vom contribui la realizarea unei înţelegeri reciproce, dacă ne vom strădui să atenuăm încordarea internaţională şi să creăm condiţiile unei coexistenţe normale, aceasta va contribui la întărirea păcii în întreaga lume. Hearst a spus că el nu poate exprima decît recunoştinţă pentru convorbire şi se scuză că i-au răpit mult timp lui N. S. Hruşciov.

El, Hearst, ar voi să spună, nu ca o declaraţie propagandistică şi nu sub formă de întrebare, că nu ar vrea ca N. S. Hruşciov să pornească de la presupunerea că americanii urăsc poporul chinez. Ar fi un punct de plecare nejust. Dimpotrivă, ei au luptat împreună în ultimul război şi chiar şi înainte S.U.A. au acordat în repetate rînduri sprijin Chinei. Dacă ar fi să se vorbească despre sentimentele americanilor faţă de poporul chinez, ele trebuie caracterizate nu ca sentimente de ură, ci ca sentimente de cea mai mare bunăvoinţă.

Kingsbury Smith a declarat că totodată poporul american este, desigur, îngrijorat în legătură cu incidentul cu aviatorii americani condamnaţi la închisoare în China. Americanii consideră că aceasta este o încălcare a acordului de armistiţiu în Coreea şi acest incident contribuie, fără îndoială, la naşterea unor sentimente defavorabile faţă de chinezi în rîndurile poporului american. Connif a întrebat dacă există, după părerea lui N. S. Hruşciov, vreo posibilitate de a obţine reglementarea problemei aviatorilor americani care, după cum a recunoscut chiar şi reprezentantul sovietic în O.N.U., au fost luaţi prizonieri fiind îmbrăcaţi în uniforma militară. Un gest ca eliberarea acestor aviatori ar putea constitui un prim pas pentru schimbarea situaţiei.

N. S. Hruşciov, a observat că el ar dori, în primul rînd, să răspundă la cele spuse despre sentimentele de bunăvoinţă faţă de poporul chinez. Fapt este, spune el, că poporul chinez apreciază atitudinea faţă de el nu după vorbe, ci după acţiuni, iar acţiunile S.U.A. sînt de aşa natură încît ameninţă China cu războiul. Cum se poate deci confunda aceasta cu sentimentele de bunăvoinţă? Poate că lucrurile se explică prin aceea că sînt avute în vedere Chine diferite şi că atunci cînd unii americani vorbesc despre China, ei se referă, pe semne, la Cian Kai-şi. Dar Cian Kai-şi nu este China, ci o lepădătură a Chinei. Cercurile conducătoare americane trebuie însă să privească faptele în faţă în mod lucid şi să vadă, în sfîrşit, adevărata China — Republica Populară Chineză, guvernul ei în frunte cu Mao Tze-dun. Ele trebuie să-şi recheme trupele de pe teritoriul chinez, ceea ce ar contribui, fireşte, la stabilirea unor relaţii normale între China şi S.U.A.

În ceea ce priveşte problema aviatorilor, lui, lui Hruşciov, îi vine greu să spună ceva în această problemă. Secretarul general al O.N.U., Hammarskioeld, care a plecat în mod special la Pekin pe calea aerului pentru a examina această problemă, ar putea, probabil, să expună mai bine punctul de vedere al R. P. Chineze decît el, Hruşciov, care nu a discutat această problemă cu conducătorii chinezi.

N. S. Hruşciov a spus că el poate înţelege sentimentele compatrioţilor acestor aviatori. Dar această chestiune este legată de problema justiţiei, a legilor unei ţări. De aceea el, Hruşciov, are impresia că dacă americanii ar da dovadă de mai multă raţiune, dacă americanii ar recunoaşte drepturile juridice ale statului chinez, s-ar putea găsi mai de grabă o soluţie favorabilă a acestei probleme. El, Hruşciov, ar dori să sublinieze încă odată că desigur el exprimă, doar părerea lui personală, dar i se pare că problema aviatorilor nu este un conflict care nu ar putea fi soluţionat. Aici este vorba de suveranitatea ţării şi guvernul S.U.A. trebuie să înţeleagă acest lucru.

Kingsbury Smith a spus că în încheiere ar vrea să facă o observaţie neoficială şi, poate, indiscretă. În presa occidentală, şi în special în ziarul londonez „Times", se vorbeşte destul de mult despre divergenţe între N. S. Hruşciov şi G. M. Malenkov. Or, cînd el, Kingsbury Smith şi prietenii săi au asistat la şedinţa Sovietului Suprem şi au văzut cum N. S. Hruşciov şi G. M. Malenkov şedeau alături, discutînd prieteneşte, ei au ajuns la concluzia că toate aceste afirmaţii nu au temei.

N. S. Hruşciov a răspuns că aceste ziare confundă, probabil, dorinţa lor cu realitatea.

Kingsbury Smith a întrebat dacă ei se pot considera îndreptăţiţi să se refere la acest răspuns al lui N. S. Hruşciov.

N. S. Hruşciov a răspuns că aceasta depinde de ei.

În încheiere, N. S. Hruşciov a spus în glumă că dacă, după înapoierea în America, Hearst va fi citat în faţa comisiei lui McCarthy, el, Hruşciov, va putea atesta că în cadrul convorbirii Hearst a **apărat în mod activ interesele guvernului său.**

Pinay a eşuat în încercarea de a forma guvernul francez

PARIS 10 (Agerpres). — Antoine Pinay, însărcinatul cu formarea noului guvern francez în urma demisiei lui Mendès-France, a fost silit să renunţe la încercările sale de a constitui un nou cabinet. Agenţia France Presse anunţă că, după şase zile de consultări cu reprezentanţii diferitelor grupuri parlamentare de centru şi de dreapta, Pinay a comunicat preşedintelui Republicii eşecul său.

Comentînd faptul că Pinay nu a reuşit să obţină participarea la viitorul guvern francez a unor partide care i-ar fi putut asigura majoritatea parlamentară, agenţia France Presse relata că partidul „Mişcarea republicană populară", care dispune de una din cele mai numeroase fracţiuni în Adunarea Naţională Franceză, a hotărît să nu participe la guvernul condus de Antoine Pinay. Corespondentul din Paris al agenţiei United Press scria, referindu-se la insuccesul lui Pinay în încercările sale de constituire a celui de al 21-lea guvern francez de după război, că acest fapt „agravează şi mai mult criza de guvern din Franţa".

Un conducător al M. R. P. însărcinat să formeze guvernul

PARIS 10 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă că în urma eşecului înregistrat de Antoine Pinay în încercările sale de a constitui un nou cabinet, preşedintele Republicii l-a însărcinat pe Pierre Pflimlin, lider al partidului „Mişcarea republicană populară" (M.R.P.) cu formarea noului guvern francez.

Pflimlin a fost ministru al teritoriilor de peste mări în guvernul Pinay în anul 1952. El a mai ocupat postul de ministru al agriculturii în guvernele Queuille din iunie 1950 şi martie—iunie 1951 şi în guvernul condus de Bidault între octombrie 1949 şi iunie 1950.

Comunicatul asupra conferinţei primilor miniştri ai ţărilor Imperiului Britanic

LONDRA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 februarie s-a încheiat conferinţa primilor miniştri ai ţărilor Imperiului Britanic. În comunicatul oficial dat publicităţii se afirmă că ratificarea cît mai grabnică a acordurilor de la Londra şi Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale ar contribui la „securitatea" Europei.

După cum se arată în comunicat, „întîlnirea dintre primii miniştri a fost consacrată discutării situaţiei încordate din Extremul Orient. Ţinîndu-se seamă de evenimentele care au avut loc în perioada conferinţei, discutarea acestei probleme a căpătat o importanţă deosebită".

Conferinţa a dat publicităţii un comunicat separat cu privire la discutarea problemelor militare regionale, la care au luat parte toţi primii miniştri, afară de primii miniştri ai Indiei şi Ceylonului. In comunicat se vorbeşte despre necesitatea celei mai strînse legături cu Statele Unite in elaborarea tuturor măsurilor privitoare la „apărare". În comunicat cursa înarmării atomice este caracterizată ca un factor pozitiv. Se arată că măsurile militare luate de Anglia, Australia şi Noua Zeelandă cu privire la Malaya vor fi legate de planurile de război, elaborate pe baza tratatului Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.).

La o conferinţă de presă, care a avut loc in seara zilei de 8 februarie, s-a relevat că „discutarea problemelor apărării regionale" de către şefii guvernelor care au obligaţii militare în aceste regiuni, a avut un caracter extrem de concret. La discutarea problemelor strategice principala atenţie s-a acordat noului tip de armamente.

La conferinţa de presă s-a vorbit de asemenea despre problema convertibilităţii lirei sterline. În legătură cu aceasta s-a spus că pentru introducerea convertibilităţii nu sînt încă create condiţiile necesare mai ales în ceea ce priveşte înlesnirea comerţului cu Statele Unite şi îmbunătăţirea situaţiei economice a ţărilor Imperiului Britanic.

SCURTE ŞTIRI

● La Praga a sosit o delegaţie comercială olandeză în frunte cu S. W. Insinger. Delegaţia va duce la Praga tratative în vederea încheierii unui acord comercial între Olanda şi Cehoslovacia.

● După cum relatează agenţia Reuter, aproximativ 4.300 muncitori din construcţii, care lucrează la uzinele pentru energia atomică din Oak Ridge (Tennessee — S.U.A.), au declarat grevă. Greviştii au postat pichete în jurul uzinei.

● La Londra a fost dat publicităţii programul electoral al Partidului Comunist al Marii Britanii — „O politică pentru Anglia".

● In urma unei înţelegeri intervenite între secretarul Comisiei economice O.N.U. pentru Europa şi Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Germane, Republica Democrată Germană va avea un reprezentant permanent în Comisia economică O.N.U. pentru Europa.

● In cursul lunii ianuarie, în oraşul de frontieră Frankfurt-pe-Oder R. D. Germană) au sosit aproximativ 4.000 vagoane de cereale din Uniunea Sovietică. In afară de aceasta, în cursul aceleaşi luni au mai sosit din Uniunea Sovietică 200 vagoane-cisterne cu ulei comestibil şi un număr de vagoane frigorifere cu peşte conservat.

● După cum relatează ziarele, în Brazilia a început o campanie de stringere de semnături pe o petiţie în care se cere înfăptuirea reformei agrare. Recent, 80 de deputaţi din parlamentul brazilian au dat publicităţii un apel în care se arată că în ţară există aproximativ 10.000.000 de ţărani fără pămînt şi sute de mii de ţărani cu pămînt puţin, în timp ce 149.000 de mari proprietari funciari deţin două treimi din toate pămînturile cultivabile.

● La Geneva s-a deschis cea de a 5-a sesiune a Consiliului Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor (F.D.I.F.). La lucrările sesiunii participă membre ale Consiliului şi delegate din 42 ţări din Europa, America Latină, Asia, Africa. Pe ordinea de zi se află probleme legate de lupta femeilor din toate ţările pentru drepturile lor şi pentru menţinerea păcii.

Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin,
președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.
la ședința din 9 februarie a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

(Urmare din pag. 1-a)

Guvernul sovietic va duce și pe viitor în mod consecvent politica de întărire a păcii și securității generale, politica de relații prietenești cu toate popoarele, politică care s-a dovedit justă și care a fost verificată în practică. La normalizarea situației internaționale și îmbunătățirea relațiilor între țări ar contribui stabilirea unor relații comerciale între statele interesate, pe bază de egalitate și avantaje reciproce. Fiecare țară trebuie să vîndă liber ceea ce poate și să cumpere tot ceea ce-i trebuie din alte țări, fără nici un fel de discriminări. În ce privește țara noastră, sîntem pentru un comerț larg cu toate țările, indiferent de orînduirea lor de stat și socială. Fiecăruia îi este limpede că fără un comerț care să țină seama de interesele reciproce nu pot exista relații internaționale normale. Lărgirea legăturilor comerciale internaționale și înlăturarea barierelor din calea colaborării economice efective ar putea contribui în mare măsură la îmbunătățirea relațiilor dintre state. Credem că în țările capitaliste există forțe sănătoase care vor găsi mijloacele pentru îmbunătățirea relațiilor dintre țări în interesul menținerii păcii și securității popoarelor.

Uniunea Sovietică este o țară pașnică. Ea nu amenință pe nimeni și nu intenționează să atace pe cineva. Noi dorim să dezvoltăm legături politice, economice și culturale cu toate țările care vor să aibă asemenea relații cu Uniunea Sovietică.

În anii războiului împotriva Germaniei fasciste exista o strînsă colaborare între U.R.S.S., S.U.A. și Anglia, la care s-a alăturat apoi și Franța. Această colaborare a adus după cum se știe rezultate pozitive. Ea ar putea continua și acum, în timp de pace. Nu din vina noastră s-a schimbat situația. În momentul de față, guvernul S.U.A. încearcă să-și întemeieze relațiile sale cu noi nu pe bază de înțelegere reciprocă, ci pe baza politicii de pe „poziții de forță". O asemenea politică este o politică periculoasă, ea duce nu spre colaborare, ci spre agravarea relațiilor, nu spre o reducere a înarmărilor, ci spre o cursă a înarmărilor, conținînd primejdia dezlănțuirii unui nou război.

Noi nu putem subaprecia politica agresivă a S.U.A. și pregătirile lor pentru dezlănțuirea unui nou război. Cercurile reacționare ale Statelor Unite și ale țărilor dependente de ele urmăresc reînvierea militarismului german și includerea Germaniei occidentale remilitarizate în grupările militare agresive ale puterilor occidentale. În Asia ele înjghebează de asemenea blocuri militare, organizează provocări militare împotriva Republicii Populare Chineze, se amestecă în afacerile interne.

Guvernul american a pornit pe calea periculoasă de agravare a situației în regiunea Taivanului. El sporește acolo forțele sale militare — flota și aviația, și continuă să ducă o politică de provocare a războiului. Nesocotind drepturile legitime ale Republicii Populare Chineze și încălcînd acordurile internaționale, Statele Unite au cotropit insula Taivan — parte străveche și integrantă a teritoriului Chinei — și au transformat-o într-un focar de provocări militare în Extremul Orient.

Stîrnește mirare poziția pe care o ocupă în această problemă Organizația Națiunilor Unite. Ea n-a condamnat nici acum acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Chinei, n-a cerut din partea S.U.A. retragerea imediată a forțelor lor armate din Taivan și restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze.

Politica guvernului chinez în această problemă se bucură de aprobarea și sprijinul nostru total. **(Aplauze).** Republica Populară Chineză și-a atras simpatia popoarelor sovietice și a întregii omeniri progresiste, tocmai datorită luptei sale pentru o cauză justă, pentru onoarea și independența patriei. În această cauză nobilă poporul chinez poate conta pe ajutorul prietenului său credincios — marele popor sovietic. **(Aplauze prelungite).** Statele Unite ale Americii continuă să-și lărgească rețeaua de baze militare în jurul țărilor iubitoare de pace și să desfășoare o intensă cursă a înarmărilor, punînd un deosebit accent pe dezvoltarea forțelor militare aeriene și a armei atomice.

În S.U.A. domnește de mult o atmosferă de isterie războinică. Oamenii politici și militarii fac mereu declarații războinice și proferează amenințări. Unii dintre ei și-au dat atît de mult frîu liber, încît cheamă fățiș la folosirea armei atomice într-un război împotriva statelor iubitoare de pace.

Trebuie chemați la ordine acei dementi care agită bomba atomică. O cer popoarele și guvernul nici unei țări nu poate să nu țină seama de aceasta. **(Aplauze).**

Politica forțelor agresive ale lagărului capitalist nu va găsi nepregătite popoarele noastre. S-ar părea că agresorii cred serios că cu cît amenință mai mult, cu atît ne vor speria mai mult. Am avut prilejul să auzim multe amenințări de tot felul, însă poporul sovietic nu face parte dintre cei sperioși și nimeni nu va reuși să-l sperie. **(Aplauze prelungite).**

În condițiile create, Uniunea Sovietică va sta și pe viitor de strajă păcii și își va întări capacitatea de apărare. Guvernul Uniunii Sovietice va strînge și mai mult colaborarea și prietenia frățească cu Republica Populară Chineză, cu toate celelalte țări de democrație populară, va urmări restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice, va lărgi și întări legăturile de afaceri și schimburile culturale cu țările care întrețin relații normale cu Uniunea Sovietică. Ce se poate spune despre acei politicieni miopi care consideră dragostea de pace a Statului Sovietic ca o manifestare a slăbiciunii noastre? Lor trebuie să li se amintească în primul rînd lecțiile recente ale istoriei, soarta cotropitorilor hitleriști. Este știut că au fost și alți aventurieri care au atacat patria noastră. Toți au avut un sfîrșit rușinos. **(Aplauze).** Poporul nostru a știut întotdeauna să se apere și a dat o ripostă zdrobitoare acelora care au atentat la libertatea și independența sa. Așa va fi și pe viitor. **(Aplauze prelungite).**

Ca și pînă acum, sarcina noastră este de a înfăptui ferm și consecvent porunca lui Vladimir Ilici Lenin — a sta în permanență de veghe și a apăra ca lumina ochilor forțele armate și capacitatea de apărare a țării noastre. **(Aplauze furtunoase).**

În timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, Armata Sovietică și-a dovedit superioritatea față de armata dușmanului, iar armamentul nostru a fost superior armamentului armatei germane, considerat atunci cel mai bun armament pe care îl aveau armatele țărilor capitaliste.

Pentru a menține și pe viitor superioritatea cucerită de armele sovietice asupra armelor armatelor capitaliste, Comitetul Central al partidului și guvernul au desfășurat în perioada postbelică o muncă uriașă și au obținut mari succese în ce privește înzestrarea forțelor noastre armate cu arme și mijloace tehnice de luptă noi și din cele mai moderne. **(Aplauze prelungite).** În momentul de față dispunem de o armată, forțe aeriene militare și o flotă maritimă militară de prim rang, bine înarmate și capabile de luptă, gata să îndeplinească orice misiune a partidului comunist și guvernului sovietic în ce privește asigurarea unei trainice securități a Patriei noastre. **(Aplauze furtunoase).**

Întărirea puterii de apărare a statului, menținerea capacității de luptă a glorioaselor forțe armate la nivelul cerut de interesele patriei noastre, de situația internațională și actuala dezvoltare a artei militare vor constitui și pe viitor una din grijile principale ale partidului nostru și guvernului. **(Aplauze).**

Tovarăși deputați!

Un izvor puternic al forței Statului Sovietic a fost întotdeauna unitatea de nezdruncinat a poporului, guvernului și partidului comunist, unitatea moral-politică a societății sovietice, prietenia popoarelor noastre și hotărîrea oamenilor sovietici de a munci eroic pentru binele patriei socialiste.

Putem să nu ne îndoim că nici pe viitor clasa muncitoare, țărănimea colhoznică și intelectualitatea țării noastre nu-și vor precupeți forțele pentru a mări și mai mult puterea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și pentru a obține noi succese în construirea comunismului! **(Aplauze furtunoase, prelungite. Toți se ridică în picioare).**

Discuțiile asupra raportului lui V. M. Molotov în ședința din 9 februarie a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. care și-a încheiat lucrările la 9 februarie la Moscova, a discutat pe larg raportul lui V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U.R.S.S.

În ședința din seara zilei de 9 februarie a luat cuvîntul președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Uzbece, Nuritdin Muhitdinov. El a subliniat că politica externă a Statului Sovietic, sprijinită de întregul popor sovietic, se caracterizează prin creșterea prestigiului internațional al Uniunii Sovietice, prin extinderea relațiilor economice și culturale ale U.R.S.S. cu numeroase state din Europa, Asia și America.

Apoi a luat cuvîntul președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Estone, deputatul Alexei Miurisep. Orice om cu judecată sănătoasă vede limpede cine este vinovat de agravarea încordării în relațiile internaționale, a spus vorbitorul. Aceștia sînt în primul rînd imperialiștii americani, urmați de guvernele Angliei, Germaniei occidentale și ale unei serii de alte țări. În interesul imperialismului american, guvernanții S.U.A., Angliei, Franței și Germaniei occidentale fac tot ce le stă în putință pentru a ratifica acordurile de la Paris îndreptate spre reînvierea militarismului german. Din motive lesne de înțeles, primejdia reînvierii wehrmachtului frămîntă și poporul estonian. Numai în cursul ultimilor 40 de ani, militarismul german a dezlănțuit de două ori războaie sîngeroase și și-a îndreptat forțele armate spre Răsărit. Aceste invazii au adus poporului estonian, ca și altor popoare, cele mai grele suferințe. Și iată că acum, dacă acordurile de la Paris vor fi ratificate, umbra sinistră a militarismului german va plana din nou asupra muncii pașnice. De aceea, Uniunea Sovietică și țările de democrație populară vor fi nevoite să ia măsurile necesare pentru unirea forțelor lor în vederea apărării împotriva primejdiei unui nou război.

Vilis Lațis, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Letone, care a luat apoi cuvîntul în numele oamenilor muncii din Letonia, s-a raliat vorbitorilor care au luat cuvîntul înaintea sa și care au aprobat politica externă a guvernului sovietic.

Relativ recent, președintele Statelor Unite ale Americii, Eisenhower, a primit „soli" ai țărilor baltice, aventurieri politici care pun la mezat interesele naționale ale popoarelor lor. Nu cumva crede domnul președinte că acești soli reprezintă într-adevăr popoarele republicilor baltice? Ei au același drept de a le reprezenta pe care l-ar avea un oarecare gangster fugar din Chicago de a reprezenta poporul american. Nu cumva, a spus Lațis, ațîțătorii la război din zilele noastre speră că patrioții sovietici letoni vor trăda tradițiile lor naționale, și nu vor apăra pămîntul sovietic împreună cu întregul popor sovietic împotriva oricărei agresiuni din afară? Într-adevăr, acești aventurieri politici nu au învățat nimic. Dar istoria este un învățător sever și ea poate pedepsi crunt pentru necunoașterea învățămintelor ei.

Cu aceasta, Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat lucrările.

Forța marelui Stat Sovietic — chezășie a păcii mondiale

(Urmare din pag. 1-a)

Uniunea Sovietică s-a dovedit a fi în situația celui rămas în urmă, ci Statele Unite ale Americii.

Politica agresivă a cercurilor conducătoare ale S.U.A., politică ce are drept scop aruncarea omenirii într-un nou război, nu obține și nici nu va obține vreodată aprobarea popoarelor din țările capitaliste.

V. M. Molotov a subliniat încăodată în raportul său că principala sarcină a Statului Sovietic este întărirea păcii. Uniunea Sovietică se opune de aceea categoric oricăror acțiuni de natură să amenințe pacea lumii. Statul Sovietic a demascat în fața tuturor popoarelor lumii consecințele grave pe care le poate avea remilitarizarea Germaniei occidentale și în același timp a avertizat asupra grosolanei încălcări a suveranității și independenței Chinei săvîrșită de imperialiștii americani prin agresiunea lor în regiunea Taivanului.

Uniunea Sovietică consideră că este necesar să se pună capăt cursei înarmărilor. Ea a prezentat propuneri concrete, acceptabile pentru reducerea generală a armamentelor și în primul rînd în vederea reducerii substanțiale a armamentelor statelor mari. Arma atomică, ca dealtfel toate celelalte arme de exterminare în masă, trebuie neîntîrziat pusă în afara legii, iar înfăptuirea măsurilor corespunzătoare trebuie realizată printr-un control internațional eficace.

Uniunea Sovietică se bazează în relațiile sale cu statele mari și mici pe principiul unei colaborări prietenești, în condițiile unei vieți pașnice Statul Sovietic — așa cum dealtfel s-a subliniat în declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. — consideră că este necesar ca relațiile dintre state să se bazeze pe principiile egalității, neamestecului în afacerile interne, neagresiunii și renunțării la încercările de încălcare a integrității teritoriale a altor state, pe principiul respectării suveranității și independenței naționale.

Lagărul democrației și socialismului este astăzi mai puternic și mai unit ca oricînd. Relațiile existente dintre Uniunea Sovietică și țările de democrație populară sînt o expresie a tăriei și unității lagărului socialismului. Toate succesele pe care țările de democrație populară le-au obținut pe drumul vieții noi sînt un rezultat direct al sprijinului din partea Uniunii Sovietice, sprijin multilateral și frățesc.

Politica lagărului socialismului este o politică de apărare fermă a păcii. Uniunea Sovietică și țările de democrație populară sînt hotărîte ca să zădărnicească planurile amatorilor de agresiuni. După cum a subliniat tovarășul Molotov, cele 8 state participante la conferința de la Moscova au declarat răspicat că în cazul ratificării acordurilor de la Paris, ele vor lua măsurile necesare pentru întărirea pozițiilor lor internaționale, pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Din aceste măsuri fac parte în primul rînd pregătirile pentru încheierea unui tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală între cele 8 țări participante la conferința de la Moscova. În eventualitatea în care acordurile de la Paris vor fi ratificate, țările participante la conferința de la Moscova vor crea un comandament militar unic menit să facă față oricăror situații. Pe bună dreptate tovarășul Molotov spunea: „Cînd vom crea comandamentul militar unic al statelor europene iubitoare de pace este de presupus că cercurile agresive se vor abține de la uneltiri aventuriste, vor fi mai potolite".

Popoarele lumii, printre care și poporul nostru, sînt profund convinse de forța de neînvins a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări din lagărul democrației și socialismului. Popoarele adoptă o atitudine tot mai conștientă față de evenimentele care se desfășoară. Oamenii simpli de pretutindeni înțeleg că Uniunea Sovietică dorește pacea, pentru că statul Sovietic este puternic și în plină înflorire a forțelor sale. Și cei care sînt siguri de forțele lor, cei care privesc cu încredere viitorul, n-au nevoie de război.

Popoarele înțeleg că orice aventură războinică se va sfîrși rău pentru agresor. Nu „civilizația mondială" va pieri, oricît ar suferi ea de pe urma unei noi agresiuni, ci acel sistem social de pe acum putred, cu baza sa imperialistă îmbibată de sînge, acel sistem al cărui sfîrșit se apropie și care este condamnat datorită caracterului său agresiv și este repudiat pentru că exploatează oamenii muncii și asuprește popoarele.

Popoarele lumii, printre care se numără și poporul nostru, sînt hotărîte să sprijine cu forță crescîndă politica pașnică a Uniunii Sovietice, politică care corespunde intereselor vitale ale omenirii și să zădărnicească uneltirile imperialiștilor care vor să dezlănțuie un nou măcel mondial.

Declarația Partidului Comunist din Germania referitoare la raportul lui V. M. Molotov

BERLIN 10 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Conducerea Partidului Comunist din Germania a dat publicității următoarea declarație referitoare la raportul lui V. M. Molotov cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U.R.S.S.

Raportul ministrului Afacerilor Externe, Molotov, la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. are o importanță covîrșitoare. Raportul arată limpede că politica U.R.S.S. pășește în mod hotărît pe calea menținerii păcii și coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite.

Molotov a subliniat că Guvernul U.R.S.S. consideră soluționarea problemei germane drept o sarcină primordială iar scopul declarației făcută la 15 ianuarie 1955, în problema germană era de a înlesni reunificarea Germaniei pe cale pașnică.

Pentru populația vest-germană este de o importanță hotărîtoare ca încă în cursul anului 1955 să aibă loc alegeri libere pe întreaga Germanie. Aceasta implică însă respingerea acordurilor de la Paris.

Afirmația lui Adenauer că ratificarea acordurilor de la Paris și înglobarea Germaniei în blocul războinic al Atlanticului va servi reunificării, este menită să inducă în eroare poporul german.

Politica de pe poziții de forță urmată de Adenauer este o politică aventurieră care va duce poporul german la o mare catastrofă, similară celeia din timpul lui Hitler.

În consecință, în interesul poporului nostru trebuiesc depuse toate eforturile pentru a împiedica ratificarea acordurilor de la Paris.

Forțele necesare în acest scop există. Acțiunea comună a clasei muncitoare și puternicii mișcări populare pentru reunificarea Germaniei în pace și libertate și-a găsit expresia în ultimul timp în numeroase demonstrații, referendumuri populare, mitinguri și rezoluții prin care se cerea declararea de greve de protest.

Imperativul ceasului de față este ca poporul german să răspundă noilor propuneri ale U.R.S.S.-ului în vederea unei înțelegeri. Pentru aceasta se cere ca toți cei care se opun acordurilor de la Paris să se unească și de comun acord să impună o orientare politică pe calea reunificării Germaniei în pace și libertate, împotriva acordurilor de la Paris, împotriva reînarmării și recrutării.

Adenauer nevoit să țină un discurs sub protecția poliției

BERLIN 10 (Agerpres). — În seara zilei de 8 februarie, la Frankfurt pe Main, „mase compacte de cetățeni indignați de politica de reînarmare a Germaniei occidentale au rupt cordoanele poliției pentru a pătrunde în sala unde vorbea Adenauer care cerea urgentarea ratificării acordurilor de la Paris". Cu această relatare își începe corespondentul agenției United Press un reportaj asupra marii demonstrații de protest organizată de locuitorii din Frankfurt pe Main împotriva mitingului convocat de Uniunea creștin-democrată în cadrul campaniei lansată de guvern cu scopul de a contracara puternica mișcare antimilitaristă din Germania occidentală. Pentru ca Adenauer, care a inaugurat această campanie, să-și poată ține cuvîntarea, clădirea în care avea loc mitingul a fost înconjurată de puternice forțe polițienești. Toate ușile clădirii, relatează mai departe United Press au fost încuiate și păzite de mari forțe polițienești. De teamă ca demonstrația împotriva reînarmării să nu se întindă și în interiorul clădirii, poliția a refuzat să permită accesul în sală chiar și unora dintre cei care aveau invitații. Întrucît manifestația lua amploare, poliția a încercat să împrăștie pe manifestanți făcînd uz de furtunuri cu apă și de bastoane de cauciuc. Au fost arestate peste 100 de persoane.

Corespondenții de presă subliniază că în ciuda atacului brutal al poliției manifestanții au ajuns în centrul orașului unde au continuat demonstrația sub lozinca luptei împotriva reînarmării.

Un fruntaș politic din Germania occidentală a trecut în R. D. Germană

BERLIN 10 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

In Republica Democrată Germană a trecut Hans Kassa, membru marcant al partidului vest-german „Blocul german". Hans Kassa a fost președinte al organizației regionale a „Blocului german" din orașul Elm (Hessen) și totodată vicepreședinte al kreistag-ului.

Intr-o convorbire cu reprezentanții presei, Kassa a declarat că el nu mai poate să împărtășească vederile conducerii „Blocului german". El a vorbit despre vizita pe care a făcut-o anterior în Republica Democrată Germană, unde a fost foarte impresionat de succesele construcției pașnice. „Am înțeles atunci, a spus Kassa, că aici (în R. D. Germană) pot să-mi exprim în mod liber părerea".

Popoarele lumii condamnă amestecul S.U.A. în afacerile interne ale R. P. Chineze

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam

HANOI 10 (Agerpres). —Agenția Vietnameză de Informații transmite:

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnam a dat publicității la 8 februarie o declarație în care se spune printre altele:

Numai prin examinarea propunerii făcute de Uniunea Sovietică în Consiliul de Securitate al O.N.U. se poate reglementa situația serioasă din regiunea Taivanului și se poate realiza o destindere a situației încordate din Extremul Orient.

Pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate trebuie să figureze problema cu privire la acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Populare Chineze în regiunea Taivanului și a altor insule ale Chinei. În ceea ce privește metoda de rezolvare a acestei probleme, guvernul american trebuie să pună capăt acțiunilor sale agresive împotriva Chinei, să-și retragă toate trupele din Taivan și din celelalte insule ale Chinei și să înceteze amestecul în afacerile interne ale Chinei.

Manifestul Ligii Tinerilor Muncitori din Los Angeles

SAN FRANCISCO 10 (Agerpres). — Ziarul „People's World" scrie că muncitorii de la societățile de automobile „General Motors", „Chrysler" și de la alte fabrici de automobile din S.U.A. s-au pronunțat împotriva unui eventual război dezlănțuit de americani din cauza Taivanului și a altor insule chineze.

Liga Tinerilor Muncitori din Los Angelos a chemat pe muncitorii americani și sindicatele lor să adreseze scrisori lui Eisenhower în care să-i declare că poporul american „nu mai vrea o nouă Coree".

Liga Tinerilor Muncitori din Los Angelos a difuzat manifeste în care se arată că clica ciankaișistă din Taivan este „un cuib al jafului și corupției". Manifestul pune poporului american următoarea întrebare: Cine va merge la război — Eisenhower și Knowland sau voi oamenii simpli din S.U.A.? Liga subliniază în manifestul său că „dacă izbucnește un război, noi, tinerii americani, vom fi folosiți drept carne de tun".

Propunerea Noii Zeelande la O. N. U., paravan pentru agresorii americani

DJAKARTA 10 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: Ziarul indonezian „Harian Rakjat" publică un articol în care declară că singura cale pentru slăbirea încordării internaționale este ca S.U.A. să-și retragă trupele din Taivan și să lase poporul chinez să-și rezolve singur problemele interne.

Ziarul subliniază că invitînd R. P. Chineză să participe la discutarea propunerii de „încetare a focului" în cadrul Consiliului de Securitate al O. N. U., Statele Unite au sperat să impună o hotărîre care le-ar fi permis să-și mențină trupele în Taivan, să săvîrșească noi atacuri împotriva Chinei, iar reprezentantul lui Cian Kai-și să continue să rămînă în O.N.U.

★

PEKIN 10 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite:

Revista australiană „Guardian" care apare la Melbourne, publică un articol în care declară că „America nu are nici un drept legal sau moral de a continua agresiunea în apele teritoriale chineze și împotriva teritoriului chinez.

Revista subliniază că propunerea de „încetare a focului" făcută de Noua Zeelandă nu soluționează această problemă, ci, dimpotrivă, permite Americii să rămînă și să-și întărească forțele în Taivan pentru a continua aventurile sale agresive".

Avioane americane au violat din nou spațiul aerian al R. P. Chineze

PEKIN 10 (Agerpres). — După cum anunță agenția China Nouă, în dimineața zilei de 9 februarie artileria antiaeriană a Armatei Populare Chineze de Eliberare a doborît un avion militar american care a pătruns în spațiul aerian al Chinei în regiunea de coastă a provinciei Cecian.

La 9 februarie — se spune în comunicatul agenției China Nouă — două avioane americane de tip „AD" au pătruns în spațiul aerian al Chinei și au început să se rotească în scopuri provocatoare deasupra insulei Cigușan, provincia Cecian. Apoi ele au zburat deasupra insulelor Sunmînșan, Lunvantanșan, Pecanșan, Baianșan, au coborît în repetate rînduri în picaj și au deschis focul asupra vaselor de pescari din apropierea insulei Sunmînșan. Artileria antiaeriană a Armatei Populare de Eliberare a avariat unul din aceste avioane care s-a prăbușit în mare în partea de sud-est a insulei Baianșan, la orele 10,50, iar celălalt avion s-a îndreptat spre est.

La Pekin se menționează că în scopul apărării suveranității naționale și a securității, Armata Populară de Eliberare va lua măsuri hotărîte în ce privește avioanele americane care, în ciuda repetatelor avertismente din partea părții chineze, pătrund în spațiul aerian al Chinei.

Guvernul S.U.A., se subliniază la Pekin, trebuie să poarte întreaga răspundere pentru consecințele provocărilor sale armate.

Noi forme de organizare a armatei în R. P. Chineză

PEKIN 10 (Agerpres). — TASS transmite:

În ședința Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, care a avut loc la 8 februarie, a fost adoptat „un regulament cu privire la serviciul militar al corpului de ofițeri ai Armatei Populare de Eliberare a Chinei".

În cadrul acestei ședințe a luat cuvîntul Siui Li-țin, șeful adjunct al Direcției generale a cadrelor Armatei Populare de Eliberare, pentru a da explicații în legătură cu măsurile luate pentru întărirea Armatei Populare de Eliberare a Chinei. „În prezent, a spus el, în scopul întăririi capacității de apărare și asigurării securității țării, precum și al întăririi păcii în Extremul Orient și în întreaga lume, s-a hotărît să se treacă de la serviciul militar voluntar, la sistemul serviciului militar obligator".

Presa chineză publică la 9 februarie decretul lui Mao Tze-dun președintele Republicii Populare Chineze în legătură cu intrarea în vigoare a „regulamentului cu privire la serviciul militar al corpului de ofițeri din Armata Populară de Eliberare a Chinei".

Printre altele conform acestui regulament, în Armata Populară de Eliberare a Chinei se introduc grade de ofițeri și generali și se instituie gradele de generalisim și mareșal al R. P. Chineze.

SONIA CLUCERU

Ministerul Culturii anunță cu profundă durere încetarea din viață a eminentei artiste a Teatrului Național „I. L. Caragiale", Sonia Cluceru, artistă a poporului din R. P. R., laureată a Premiului de Stat, decorată cu Ordinul Muncii cl. 1 și a 2-a.

Sonia Cluceru, artistă fruntașă a teatrului din patria noastră, este bine cunoscută și iubită de oamenii muncii, pe care i-a slujit cu dragoste și devotament. Ea a adus o contribuție însemnată la înflorirea și dezvoltarea realistă a artei noastre scenice. Încetarea ei din viață, constituie o pierdere grea pentru teatrul romînesc.

★ ★

În dimineața zilei de 10 februarie a.c. a încetat din viață după o boală grea Sonia Cluceru, artistă a poporului din R.P.R., laureată a Premiului de Stat, decorată cu Ordinul Muncii cl. 1 și a 2-a.

Născută în anul 1892, Sonia Cluceru s-a dedicat de timpuriu artei teatrale, slujind cu dragoste și devotament scena romînească. Elevă a lui Constantin Nottara, ea s-a dovedit curînd o demnă continuatoare a marilor comediene realiste ale teatrului nostru: Eufrosina Popescu, Alexandrina Alexandrescu, Maria Ciucurescu.

Timp de 43 de ani Sonia Cluceru a slujit scena Teatrului Național cu abnegație, interpretînd numeroase roluri din repertoriul clasic și contemporan, romîn și universal. Aducînd pe scenă un umor sănătos de un autentic caracter popular, o profundă înțelegere a vieții și o mare dragoste de oameni, Sonia Cluceru a fost interpreta iubită și prețuită de publicul larg a unor personaje variate, pe care le-a însuflețit cu talentul său deosebit. „Romeo și Julieta" de Shakespeare, „Căsătoria" de Gogol", „Avarul" și „Tartuffe" de Moliere, „Trei surori" de Cehov, „Azilul de noapte" de Gorki, sînt numai cîteva din piesele clasice universale la al căror succes pe scenele noastre a contribuit Sonia Cluceru. Talentata artistă a creat imagini de neuitat în comediile marelui nostru dramaturg clasic I. L. Caragiale, interpretînd-o pe Zoe din „O scrisoare pierdută", Veta din „O noapte furtunoasă", și pe Efimița din „Conul Leonida față cu reacțiunea". Comedia satirică romînească a fost domeniul în care talentul Soniei Cluceru și-a găsit posibilități de deplină manifestare. Neuitat va rămîne în mintea spectatorilor rolul Anetei Duduleanu din comedia „Gaițele" de Al. Kirițescu în interpretarea Soniei Cluceru.

În dramaturgia contemporană romînească și sovietică Sonia Cluceru a interpretat cu măiestrie, cu o mare putere de a emoționa și cu umorul popular care o caracteriza roluri numeroase în piese ca „Minerii" de M. Davidoglu, „Ziua cea mare" de Maria Banuș, „Oameni de azi" de Lucia Demetrius, „Matei Millo" de M. Ștefănescu, „Platon Krecet" de Korneiciuk și altele.

Prin moartea Soniei Cluceru teatrul romînesc pierde o artistă de mare valoare, luptătoare pentru dezvoltarea artei scenice realiste. Publicul romînesc pierde una dintre cele mai prețuite și îndrăgite artiste, ale cărei creații s-au ridicat la un înalt nivel. Artiștii teatrului nostru, ai Teatrului Național „I. L. Caragiale" pierd o colegă iubită, care a fost în același timp o pildă de modestie, de devotament, de conștiinciozitate în muncă.

Amintirea Soniei Cluceru va rămîne neștearsă în inimile noastre.

Alexandrescu Sică, Antoniu Costache, Anghelescu Marcel, Antonescu Victor, Bălțățeanu Nicolae, Beligan Radu, Braborescu Ștefan, Bulandra Sturza Lucia, Buzescu Aura, Calboreanu Gheorghe, Cazaban Jules, Ciprian Gheorghe, Covaci Gheorghe, Critico Alexandru, Filoti Maria, Finteștieanu Ion, Fredanov Beate, Finți Alexandru, Giugaru Alexandru, Ghelerter Mony, Ghițescu Aurel, Iancovescu Ion, Manolescu Ion, Maximilian Vladimir, Moldoveanu Vasile, Marțian A. Pop, Sadova Marieta, Sahighian Ion, Storin Gheorghe, Stroe N. Talianu Ion, Tompa Nicolae, Valentineanu Valentin, Vasiliu Birlic Grigore, Voiculescu Maria, Vraca George.

Adunarea de doliu va avea loc azi vineri 11 februarie a.c. orele 14 la Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia).

ȘTIRI SPORTIVE

La 11 februarie în clădirea Casei centrale de cultură a muncitorilor feroviari din Moscova se va desfășura prima rundă a finalei celei de a XXII-a ediții a campionatului unional de șah. La acest turneu participă 15 șahiști care s-au calificat cu prilejul semifinalelor desfășurate la sfîrșitul anului trecut în orașele Leningrad, Gorki și Erevan.

În afara acestora, au fost invitați să participe la turneu campionul mondial Mihail Botvinik, marii maeștri Iurii Averbach, Tigran Petrosian, Vasili Smîslov (Moscova) și Paul Keres (Tallin).

★

Miercuri după amiază s-a reîntors în țară echipa boxerilor romîni care a întreprins un turneu în Suedia. Lotul boxerilor romîni care a evoluat în orașele Stockholm, Halmstad și Götteborg a cuprins pe M. Dobrescu, T. Constantin, E. Mărgărit, Gh. Fiat, C. Dumitrescu, N. Linca, P. Popescu, G. Negrea, G. Velicu și D. Ciobotaru. Boxerii romîni au avut o frumoasă comportare în cadrul celor trei reuniuni, cîștigînd 21 de meciuri din 27 pe care le-au susținut. (Agerpres)

SPECTACOLE

VINERI 11 FEBRUARIE 1955

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Gh. Coșbuc, Rahova Infrățirea între popoare: Roma orele 11; Republica, Miorița, Libertății: Dama cu camelii; București, Gh. Doja, 1 Mai, Olga Bancic: Desfășurarea, ...Și Ilie face sport; Elena Pavel: Nunta n-a avut loc; Timpuri Noi: Prieteni pe veci, Cine-i mai tare, Păstrați curățenia; Lumina, Popular: Copiii partizanului. Victoria, Ilie Pintilie: Alarmă la circ; Alex. Popov: Hamlet; 8 Martie: Castelul de cărți; Vasile Roaită: Fetele din piața Spaniei; Unirea: Mai tare ca noaptea; Central: Chibritul suedez, Turnul fecioarei; Constantin David: Prieteni credincioși; Alex. Sahia: Bănuțul; Flacăra: Jucătorii de rezervă; T. Vladimirescu: Echipa de pe strada noastră, Aurel Vlaicu: Aleko, Frații Liu; Munca: Circul Slavia; Arta: Mascarada; M. Eminescu, Moșilor: Ordinul Anna; 23 August: Septembriștii: Donca Simo: Chestiunea rusă; 8 Mai: Miklușo Maklai Volga: Misterul lacului din munți; N. Bălcescu: Stele vesele; Boleslav Bierut: De doi bani speranță.

La cinematografele: Central, Donca Simo, M. Eminescu și T. Vladimirescu rulează în completare jurnalul „Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".